

Ποιοί «διασπούν» την ενότητα της μητροπόλεώς μας;

Του Βασιλείου Π. Κερμενιώτη

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗ ΦΛΩΡΙΝΑ! Ο ΛΑΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΚΑΚΟΔΟΞΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Η Κυριακή της 17ης Απριλίου 2016, είναι πλέον μια ιστορική ημέρα για την τοπική μας Εκκλησία. Την ημέρα εκείνη, ο ευσεβής λαός της μητροπόλεώς μας, πιστός στην αγιοπατερική Παράδοση της Εκκλησίας μας και στην ιερή Παρακαταθήκη που μας άφησε ο π. Αυγουστίνος Καντιώτης, άσκησε τα δικαιώματά του και διαμαρτυρήθηκε, με ευπρεπή τρόπο, για την προκλητική παρουσία, στην αγιοτόκο μητρόπολή μας, ενός κακόδοξου μητροπολίτη. Με την διαμαρτυρία του αυτή –η οποία έγινε γνωστή σε όλη την Ελλάδα από την εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος»– μία ημέρα ντροπής, ο πιστός λαός την μετέτρεψε σε ημέρα δόξης: «*λίαν εύφρανε τους ορθοδόξους και κατήσχυνε τους κακοδόξους*» Οικουμενιστές! Χάρηκε ο Ουρανός, ευφράνθηκε ο Άγιος Αγαθάγγελος, ο εκ Φλωρίνης, ιδιαιτέρως δε, σκίρτησε από χαρά ο άγιος Γέροντάς μας, ο π. Αυγουστίνος, που όλ' αυτά τα χρόνια πικραίνεται με όσα συμβαίνουν στη μητρόπολη.

Ως γνωστόν, ο μεγάλος Οικουμενιστής πατριαρχικός επίσκοπος Προύσης κ. Ελπιδοφόρος, ήλθε στη μητρόπολή μας μια ημέρα μετά την παρουσία του στη Λέσβο, όπου υποδέχτηκε –μαζί με τον Πατριάρχη και τον Αρχιεπίσκοπο– και ασπιάστηκε τον αντίχριστο Πάπα της Ρώμης. Το πρωί, λοιπόν, της Κυριακής, αφού συλλειτουργήσε με το Μητροπολίτη μας στο μητροπολιτικό ναό του αγίου Παντελεήμονος, στη συνέχεια παρέστη σε εκδηλώσεις, στις οποίες τιμήθηκε από το δήμο της Φλώρινας και τον σύλλογο «Αριστοτέλης».

Η διαμαρτυρία του πιστού λαού έγινε με τρεις τρόπους:

1ον Ο λαός δεν παρέστη, στην πλειοψηφία του, την ημέρα εκείνη, στις κοσμικές εκδηλώσεις προς τιμήν του μητρ. Προύσης και επίσης, αυθόρμητα, δεν εκκλησιάστηκε στο μητροπολιτικό ναό, αλλά σε άλλες εκκλησίες της Φλώρινας. Είναι αξιοθαύμαστο ότι μέσα στο ναό ήταν, μόλις, 40-

50 άτομα, από τα οποία οι μισοί ήταν αστυνομικοί με πολιτικά!

2ον Έξω από το ναό, μέλη ενός συλλόγου της Πτολεμαΐδας μοίραζαν φυλλάδια που ενημέρωναν για τις κακοδοξίες του φαναριώτη επισκόπου και

3ον Δύο νεαροί φοιτητές εισήλθαν στην εκκλησία και φώναξαν «Αίσχος!» αποδοκιμάζοντας τις αιρετικές του κακοδοξίες. Στην κυριολεξία, δεν πρόλαβαν να πουν ούτε λέξη παραπάνω, γιατί συνελήφθησαν αμέσως από άνδρες της ασφάλειας (που ήταν ακροβολισμένοι σε διάφορα σημεία, εντός και εκτός του ναού) και οδηγήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα, όπου και κρατήθηκαν.

Επιτρέψτε μου να προσθέσω και μια τέταρτη ταπεινή διαμαρτυρία, αυτή του γράφοντος αυτό κείμενο. Μια ημέρα νωρίτερα, δημοσιεύθηκε ανοιχτή επιστολή μου, απευθυνόμενη προς τον πιστό λαό της Φλωρίνης, που τον καλούσε να απέχει, ως ένδειξη διαμαρτυρίας, από τις τιμητικές εκδηλώσεις στο δήμο και στον «Αριστοτέλη». Η επιστολή αυτή αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα «Νέα Φλώρινα» προκαλώντας πάνω από 130 σχόλια, θετικά και αρνητικά!

ΦΙΛΟΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΝΑ ΑΜΑΥΡΩΣΕΙ ΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ-ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΕ ΨΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ

Φυσικό και ανθρώπινο ήταν, ο μητροπολίτης μας να στενοχωρηθεί πολύ από όλα όσα έγιναν εκείνη τη μέρα: ντράπηκε γιατί εκτέθηκε. Για το λόγο αυτό, επειδή σέβομαι και αγαπώ ειλικρινά τον επίσκοπό μας, δεν είχα καμία απολύτως πρόθεση να επανέλθω σ' εκείνα τα γεγονότα, για να μην τον ξαναστενοχωρήσω. Δυστυχώς, όμως, θα αναγκασθώ να το κάνω διότι, πρόσφατα, πληροφορήθηκα ότι, πριν λίγες εβδομάδες, ένας Μητροπολίτης της Βορείου Ελλάδος, που συλλειτουργήσε με τον π. Θεόκλητο σε ναό της Φλώρινας, επιχείρησε να αμαυρώσει τη διαμαρτυρία-Ομολογία του πιστού λαού. Αναφέρθηκε, εμμέσως, στα γεγονότα με τον Προύσης, λέγοντας ότι «*κάποιοι άνθρωποι πίκραναν πολύ τον π. Θεόκλητο αυτό το διάστημα. Μου τηλεφώνησαν και μου είπαν ότι ο δεσπότης είναι πολύ στενοχωρημένος. Πήγε στο μοναστήρι της Παναγίας και έκλαιγε! ... Φτάνει πιά! Η μητρόπολη διχάζεται από τους διχαστές της ενότητας της Εκκλησίας!*»

Ο επίσκοπος αυτός, παρά το νεαρό της ηλικίας του, είναι πολύ «αναγνωρίσιμος», όπως λένε στην τηλεόραση. Όποια πέτρα σηκώνεις θα τον βρεις από κάτω. Από τότε, ακόμη, που ήταν αρχιμανδρίτης καταδιώκεται από τα φώτα της δημοσιότητας! Το 4Ε καλύπτει, τηλεοπτικά, πολλά από τα πανηγύρια στα οποία συμμετέχει, το δε μεγάλο πρακτορείο εκκλησιαστικών ειδήσεων «Ρομφαία» βγάζει αναλυτικό ρεπορτάζ από όλα, σχεδόν, τα «λαμπρά πολυαρχιερατικά συλλείτουργα» στα οποία παρίσταται, δημοσιεύοντας ολόκληρα άλμπουμ με εκατοντάδες φωτογραφίες! Αμέσως μετά την ομιλία του βγήκε ο π. Θεόκλητος στην ωραία πύλη και αφού τον ευχαρίστησε για την συμπαράστασή του, προσπάθησε να δικαιολογηθεί για το ότι συλλειτουργήσε με τον μητροπολίτη Προύσης. Νωρίτερα, αυτός ο Φιλοοικουμενιστής Μητροπολίτης (στο εξής

«Φ.Μ.») είπε, για όσους διαμαρτυρηθήκαμε, και άλλα πολύ σοβαρά, αφήνοντας να εννοηθούν τα εξής:

Πρώτον, ότι κινούμαστε πίσω από την πλάτη του επισκόπου μας και, σύμφωνα με τον Άγιο Ιγνάτιο το Θεοφόρο, λατρεύουμε και υπηρετούμε το Διάβολο («Ο λάθρα επισκόπου τι πράσων τω διαβόλω λατρεύει»²).

Δεύτερον, ότι αμφισβητούμε την ορθοδοξότητα του μητροπολίτη μας και του προσάπτουμε τη ρετινιά του Οικουμενιστή.

Τρίτον, ότι οι διαμαρτυρίες μας είναι «προσωπικές ιδεοληψίες και δοξασίες» και ότι «πάνω απ' αυτές προέχει η ενότητα της τοπικής εκκλησίας και αλλοίμονο σε όποιον τη διασπά!»

Τέταρτον, ότι διαταράσσουμε την εκκλησιαστική τάξη γιατί δεν κάνουμε υπακοή στον Επίσκοπο.

Πέμπτον, ότι δεν έχουμε εκκλησιαστικό φρόνημα γιατί είμαστε προσηλωμένοι σε πρόσωπα (προφανώς εννοεί στο πρόσωπο του π. Αυγουστίνου) και δεν αποδεχόμαστε τους διαδόχους των επισκόπων (προφανώς εννοεί τον π. Θεόκλητο) οι οποίοι μπορεί να μην είναι όπως οι προκάτοχοί τους, δεν παύουν όμως να έχουν τα δικά τους χαρίσματα.

Όπως σας είπα, ο Φ.Μ. μιλούσε με τρόπο έμμεσο. Τα ανωτέρω είναι τα νοήματα που κατάλαβα εγώ, από όσα άκουσα στο βίντεο που μου έστειλαν (το οποίο ελήφθη από κινητό τηλέφωνο). Πάντως, αν τα διατύπωσα σωστά, πρόκειται για ψέματα και βαριές συκοφαντίες που δεν μπορούν να μείνουν αναπάντητες. Επίσης, με τον τρόπο του, υπονόησε ότι εμείς που διαμαρτυρόμαστε είμαστε, δηλαδή, απέναντι και ενάντια, τόσο στον επίσκοπο, όσο και στον υπόλοιπο πιστό λαό που είναι «υπάκουος» και δεν στενοχωρεί το μητροπολίτη του. Το χειρότερο απ' όλα όμως είναι ότι, με τα λεγόμενά του, εμμέσως, δικαιώνεται η αίρεση του Οικουμενισμού και στιγματίζονται όσοι αγωνιούν και διαμαρτύρονται εναντίον της ότι είναι «εκτός Εκκλησίας». Δικαιώνεται η πλάνη, η αίρεση και ο συμβιβασμός και ονειδίζεται η Ομολογία της Ορθοδοξίας! Όσα ειπώθηκαν τα άκουσε πλήθος λαού της Φλώρινας και τα μετέδωσε το εκκλησιαστικό κανάλι 4Ε στα πέρατα της Ελλάδας. Δεν μπορούν, λοιπόν, να μείνουν αναπάντητα όλ' αυτά. Με την ευκαιρία όμως που μας δίδεται θα επεκταθούμε και σε άλλα πολύ σοβαρά και φλέγοντα ζητήματα που μας αφορούν, τόσο σε επίπεδο της τοπικής μας Εκκλησίας, όσο και γενικότερα. Απαντώ, λοιπόν, σε όλες τις κατηγορίες, μία προς μία:

ΟΙ ΑΓΩΝΙΟΥΝΤΕΣ ΠΙΣΤΟΙ ΕΙΧΑΝ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙ ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΑΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΚΟΔΟΞΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΗΣ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΥ

Πρώτον, δεν κινηθήκαμε «λάθρα» (=κρυφά) του επισκόπου και «πίσω από την πλάτη του». Δεν τον αγνοήσαμε. Ο Φ.Μ. απέκρυψε ότι, μια εβδομάδα νωρίτερα, δύο ανεξάρτητες αντιπροσωπείες με περισσότερα από δέκα άτομα επισκεφθήκαμε (σε διαφορετικές μέρες) τον μητροπολίτη μας και είχαμε πολύωρες συζητήσεις μαζί του με αφορμή την επίσκεψη του Πάπα στη Λέσβο (μετά από την απαράδεκτη εγκύκλιο της ΔΙΣ.) και τον ερχομό του μητροπολίτη Προύσης στη Φλώρινα. Έτσι καλυπτόμαστε από το «νομίμως αθλήση» (Τιμ. Β' 25) του Αποστόλου. Κάναμε το καθήκον μας απευθυνόμενοι, πρώτα-πρώτα, στον επίσκοπό μας. Από τη στιγμή όμως που καταλάβαμε ότι ο π. Θεόκλητος δεν μπορούσε να ματαιώσει την επίσκεψη, γιατί τον Προύσης τον καλούσαν άλλοι, ο πιστός λαός είχε πλέον το

δικαίωμα να πάρει την πρωτοβουλία, αφού δεν επρόκειτο για ένα διοικητικό ή ηθικό θέμα, αλλά για ζήτημα Πίστews. Ωστόσο, τόσο εμείς όσο και τα μέλη του συλλόγου, βγαίνοντας από τα γραφεία της μητροπόλεως, δεν είχαμε προαποφασίσει για το τι μέλλει γενέσθαι. Τα όσα ακολούθησαν ήταν αποφάσεις της τελευταίας στιγμής.

Να σημειώσω και ότι, στη συνάντηση που είχε η δική μου ομάδα με τον επίσκοπο, παραδώσαμε στο χέρι του αδιάσειστα ντοκουμέντα που αποδεικνύουν τις αιρετικές κακοδοξίες του Προύσης (και επίσης του Πατριάρχη Βαρθολομαίου και του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου³), καθώς και DVD που περιείχε βίντεο με την παρουσία του Προύσης σε ναό των Ουνιτών, όπως επίσης και βίντεο με την παρουσία του άλλου μεγάλου Οικουμενιστή και φίλου της μητροπόλεώς μας, του Σύρου Δωρόθεου, στη χειροτονία του παπικού «επισκόπου» Τήνου, όπου ο κ. Δωρόθεος αναφώνησε «άξιος» και του προσέφερε μια μίτρα, ως δώρο!⁴

Ο μητρ. Σύρου Δωρόθεος ομιλεί στο εκκλησίασμα έχοντας δίπλα του (στο δεσποτικό θρόνο!) έναν παπικό «ιερέα»! Αυτή η εικόνα είναι συνηθισμένη εκεί

ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΗΚΑΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΚΟΔΟΞΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΘΙΞΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ.

Δεύτερον, ποτέ δεν κατηγορήσαμε τον επίσκοπό μας ως Οικουμενιστή! Αυτό που του καταλογίζουμε, όλ' αυτά τα χρόνια, είναι η σιωπή και η απραξία του απέναντι στην αίρεση. Όσον αφορά τις διαμαρτυρίες μας, εκείνη την Κυριακή της 17^{ης} Απριλίου, δεν του επιρρίψαμε ευθύνη, πράγμα που αποδεικνύεται από το ότι:

- Ο πιστός λαός δεν εκκλησιάστηκε στον Άγιο Παντελεήμονα λόγω της παρουσίας του μητρ. Προύσης. Όσες φορές λειτουργεί στο ναό αυτό ο μητροπολίτης μας, ο ναός είναι ασφυκτικά γεμάτος.

- Τα φυλλάδια που μοίρασαν έξω από το ναό τα μέλη του συλλόγου της Πτολεμαΐδας καυτηρίαζαν τις κακοδοξίες του Ελπιδοφόρου. Δεν αναφέρονταν καθόλου στον π. Θεόκλητο.

- Τέλος, στην επιστολή μου, που δημοσιεύτηκε στο «Νέα Φλώρινα», δεν έθιγα καθόλου το θέμα της συλλειτουργίας του επισκόπου μας με τον Προύσης, αν και το γνώριζα ότι θα συλλειτουργούσαν. Μάλιστα, δικαιολόγησα τον μητροπολίτη μας γράφοντας: «Καταλαβαίνω ότι η θέση του σεβ. μητροπολίτη μας είναι λεπτή και δύσκολη. Από τη μία είναι το Πατριαρχείο και από την άλλη βρίσκεται προ τετελεσμένων γεγονότων, εξ αιτίας της πρόσκλησης που απήλυθε στον πατριαρχικό επίσκοπο ο δήμος Φλωρίνης και ο κοσμικός Σύλλογος. Για λόγους ευγένειας και αβρότητας, νιώθει ότι θα πρέπει να τον υποδεχθεί».

Στο σημείο αυτό, επιτρέψτε μου να σας καταθέσω μια προσωπική μαρτυρία: Ο γράφων ήταν πολύ σκανδαλισμένος με το πρόσωπο του μητροπολίτη, πράγμα που άλλαξε μετά τη συνάντηση που είχαμε μαζί του. Γνώρισα έναν άνθρωπο δυναμικό, αλλά συνάμα πολύ ταπεινό, σεμνό, ανεξίκακο, γεμάτο αγάπη και καλοσύνη. Μια αγνή, παιδική ψυχή, όπως ακριβώς ήταν ο π. Αυγουστίνος! Τότε κατάλαβα γιατί ο π. Αυγουστίνος τον είχε 40 χρόνια δίπλα του, στενό του συνεργάτη και βοηθό.

Ο Σεβασμιώτατος μητροπολίτης του Οικουμενικού Πατριαρχείου Προύσης Ελπιδοφόρος με... κοστούμι!

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΑΙΡΕΣΗ ΠΟΥ ΥΒΡΙΖΕΙ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΠΛΗΤΤΕΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ «ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΙΔΕΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΕΣ» ΟΣΩΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ.

Τρίτον, ο Οικουμενισμός, απέναντι στον οποίο διαμαρτυρόμαστε, δεν είναι «προσωπική ιδεοληψία και δοξασίες» δικές μας, όπως υπονόησε ο Φ.Μ., αλλά δαιμονική αίρεση, την οποία καταδίκασαν σύγχρονοι Άγιοι όπως ο Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης⁵ και ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς⁶. Μάλιστα, οι Άγιοι αυτοί έχουν πει ότι είναι η αίρεση-πρόδρομος της αναμενόμενης δικτατορίας του Αντιχρίστου, γιατί οδηγεί προς μία παγκόσμια θρησκεία που θα τον υποδεχτεί ως Μεσσία. Ο Οικουμενισμός σχετικοποιεί την αλήθεια και «καταργεί» το «Σύμβολο της Πίστεως» –στο οποίο ομολογούμε την πίστη μας «...εις **Μίαν**, Αγίαν Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν»– αναγνωρίζοντας εκκλησιαστική υπόσταση σε όλες τις ετεροδόξες ομολογίες. Αλλά δεν σταματά εκεί. Προχωρά ακόμη περισσότερο και κηρύττει ότι όλες οι θρησκείες οδηγούν στο Θεό και σώζουν⁷, ακυρώνοντας και καθιστώντας περιττή την ενσάρκωση, τα πάθη και τη σταυρική θυσία του Χριστού!

Το γεγονός ότι φορείς αυτής της σύγχρονης αίρεσης είναι υψηλά ιστάμενα πρόσωπα στον εκκλησιαστικό χώρο, αρχιερείς, αρχιεπίσκοποι και πατριάρχες, έχει ως συνέπεια την επικράτηση ενός κλίματος φόβου και σιωπής στην Εκκλησία μας. Στην Ιεραρχία, ελάχιστοι μητροπολίτες είναι Οικουμενιστές. Ωστόσο, οι υπόλοιποι, είτε γιατί αδιαφορούν, είτε γιατί φοβούνται μήπως χάσουν το θρόνο τους, αδρανούν και δεν αγωνίζονται εναντίον της οικουμενιστικής ασέβειας. Μετρημένοι στα δάκτυλα είναι οι επίσκοποι που αγωνίζονται εναντίον της αίρεσης και ενημερώνουν τον πιστό λαό. Μάλιστα, στη Βόρεια Ελλάδα η κατάσταση είναι τραγική! Μόνο ένας μητροπολίτης αγωνίζεται! Όλοι οι υπόλοιποι, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο, έχουν συμβιβαστεί και σιωπούν. Αυτή η παθητική στάση των επισκόπων μας έχει εξαπλώσει τη «συνομωσία της σιωπής» προς τα κάτω, προς τους ιερείς και τους πνευματικούς μας,

Σχεδόν κανείς τους δεν τολμά να μιλήσει, κανείς δεν διαμαρτύρεται! Ως και η λέξη «Οικουμενισμός» είναι «απαγορευμένη» και υφίσταται λογοκρισία στους εκκλησιαστικούς ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, όπως το 4Ε! Σε πολιτικό επίπεδο, η λογοκρισία σταμάτησε το 1974, ενώ σε εκκλησιαστικό υφίσταται, δυστυχώς, μέχρι σήμερα!

Έτσι, ο πιστός λαός του Θεού παραμένει στο σκοτάδι, εδώ και χρόνια! Και φυσικά αυτή η πραγματικότητα ευνοεί αφάνταστα την αίρεση η οποία προελαύνει ανενόχλητη: Ήδη οι θεολογικές σχολές Αθήνας και Θεσσαλονίκης έχουν αλωθεί από τον Οικουμενισμό και τον αναπαράγουν, επανδρώνοντας τα σχολεία μας με «μοντέρνους» θεολόγους οικουμενιστικής κοπής. Είναι μετρημένοι στα δάκτυλα οι ορθόδοξοι Καθηγητές Πανεπιστημίου θεολογίας! Το ραδιόφωνο της Εκκλησίας της Ελλάδος βρίσκεται, κι αυτό, στα χέρια τους γιατί ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών είναι Οικουμενιστής. Αυτός ευθύνεται και για την έκδοση του αντιχριστού περιοδικού «Θεολογία», που μοιράζεται σ' όλους τους ιερείς της Ελλάδας με πτυχίο θεολογίας, κατηχώντας τους στην αίρεση του Οικουμενισμού (μάλιστα, τα έξοδα της έκδοσής του κατακρατούνται από το μισθό τους!). Το, δήθεν, «εκκλησιαστικό» κανάλι 4Ε, έχει «προσκυνήσει» κι αυτό την αίρεση, παίζει το παιχνίδι της και διαφημίζει τους Οικουμενιστές! Τέλος, πλήση εγκεφάλου θα υφίστανται, από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο και τα παιδιά μας αφού το μάθημα των θρησκευτικών αλλάξει –σε δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο– και γίνεται οικουμενιστικό! Φοβερά πράγματα! Πόσοι τα γνωρίζουν, όμως;

«Κουρελούδες του Διαβόλου» αποκαλούσε τις διαθρησκευτικές συναντήσεις ο π. Παΐσιος. Σε μια τέτοια, το 2011, στην Ασίζη της Ιταλίας, συμμετείχε ο κ. Βαρθολομαίος, συμπροσευχόμενος ακόμη και με μάγους αφρικανικών ειδωλολατρικών θρησκειών!

Πλήρως έχει αλωθεί από την αίρεση το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Δεν υπάρχει ούτε ένας ορθόδοξος επίσκοπος στο σβησμένο Φανάρι! Ο δε Πατριάρχης Βαρθολομαίος έχει ξεπεράσει κάθε όριο βλασφημίας και ασέβειας! Σε κάθε του βήμα ποδοπατεί το Ευαγγέλιο, ατιμάζει τους Αγίους, προσβάλλει και ακυρώνει τις Οικουμενικές Συνόδους και τους Ιερούς Κανόνες. Συμπροσεύχεται με ποικιλόχρωμους αιρετικούς, παπαδίνες και ομοφυλόφιλους «επισκόπους». **Αναγνωρίζει ως Εκκλησίες, τον παναιρετικό Παπισμό, τον κατακερματισμένο και εκφυλισμένο Προτεσταντισμό και τον καταδικασμένο από την Δ' Οικουμενική Σύνοδο Μονοφυσισισμό!** Υβρίζει τους Αγίους που αντιτάχθηκαν στον Παπισμό, αποκαλώντας τους «θύματα του Σατανά»⁸, δωρίζει Κοράνια⁹, διακηρύσσει ότι ο Τριαδικός Θεός μας είναι ο ίδιος με τον Αλλάχ, με τις θεότητες του Ινδουισμού¹⁰, κ.ά!

2010. Είναι η τρίτη φορά που ο Πατριάρχης δωρίζει Κοράνιο. Αποκαλεί «Άγιο» και «σπουδαίο» το βιβλίο που παρακινεί σε πόλεμο κατά των «πλανεμένων χριστιανών»!

ΕΔΩ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ, Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΦΛΩΡΙΝΗΣ «ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕ» ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΡΕΣΗ ΚΑΙ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ

Όσο ζούσε ο π. Αυγουστίνος η μητρόπολή μας ήταν στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στην αίρεση του Οικουμενισμού και ήταν γνωστή, σ' όλο τον κόσμο, ως «το Κάστρο της Ορθοδοξίας». Ο Γέροντας ασκούσε σκληρή κριτική στους Οικουμενιστές, κήρυττε και αρθρογραφούσε συνέχεια εναντίον των προδοσιών τους. Το 1971 είχε διακόψει το μνημόσυνο του πατριάρχη Αθηναγόρα και, όπως έγραψε, τεκμηριωμένα, και η «Σπίθα»¹ σκεφτόταν σοβαρά να κάνει το ίδιο και με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Στενό συμπαραστάτη στον αγώνα του είχε τον πρωτοσύγκελό του, τον νυν μητροπολίτη Θεόκλητο.

Από τη στιγμή, όμως, που παραιτήθηκε ο Γέροντας και στις καρδιές κάποιων αρχιμανδριτών εισήλθε η επιθυμία να γίνουν επίσκοποι, άρχισε σιγά σιγά να αλλοιώνεται το πνεύμα της μητροπόλεως. Όπως έγραψα νωρίτερα, ο π. Αυγουστίνος ήταν πολύ τυχερός γιατί είχε κοντά του τον π. Θεόκλητο. Ο π. Θεόκλητος, όμως, στάθηκε πολύ άτυχος, γιατί περιστοιχίστηκε από ανθρώπους που δεν τον βοήθησαν καθόλου να συνεχίσει τον αγώνα και την ομολογητική στάση του προκατόχου του. Όχι μόνο εντός, αλλά και εκτός της μητροπόλεως, ο επίσκοπός μας δεν έχει έναν άνθρωπο να τον παρακινήσει προς την Ομολογία! Την εποχή που ο π. Αυγουστίνος θηριομαχούσε με την αίρεση, είχε φίλους αγωνιστές επισκόπους που τον ενίσχυαν και τον συμβούλευαν. Σήμερα, οι φίλοι αρχιερείς του μητροπολίτη μας έχουν, όλοι τους, συμβίβαστεί! Μάλιστα, τρεις απ' αυτούς, ο Εδέσσης, ο Καστορίας και ο Βεροίας, έχουν αναπέμψει ουρανομήκη εγκώμια προς τον αθεόφοβο Πατριάρχη! Εξ άλλου, ο Εδέσσης Ιωήλ είναι το δεξί χέρι του Πατριάρχη στις «Νέες χώρες» (δηλ. στη Βόρεια Ελλάδα) και συχνά ο Βαρθολομαίος τον στέλνει ως εκπρόσωπό του σε διάφορες εκδηλώσεις. Ακόμη και στην Πανορθόδοξη Σύνοδο τον ήθελε μαζί του, αλλά δεν του το επέτρεψε η Ιερά Σύνοδος! Όσον αφορά τον Βεροίας Παντελεήμονα, εξ αιτίας του, δύο άξιοι αντιοικουμενιστές ιερείς εγκατέλειψαν, πρόσφατα, τη μητρόπολή του! Αυτοί είναι, λοιπόν, οι φίλοι του μητροπολίτη μας. Όσο αγωνιστικό φρόνημα και να έχεις, δεν παύεις να είσαι άνθρωπος και ως άνθρωπος επηρεάζεσαι. «Αν συναναστρέφεται με λιοντάρια θα γίνεις λιοντάρι, ενώ αν συναναστρέφεται με λαγούς θα γίνεις λαγός» λέει μια παροιμία.

Έτσι, η «Σάλπιγγα της Ορθοδοξίας», το επίσημο περιοδικό της μητρόπολης Φλωρίνης, σίγησε. Έπαυσε, πλέον, να ενημερώνει τον πιστό λαό για τις προδοτικές ενέργειες των Οικουμενιστών και τα παρουσιάζει όλα «ρόδινα» μέσα στην Εκκλησία. Εδώ και 16 χρόνια γίνονται φοβερές και αλλεπάλληλες προδοσίες εις βάρος της Ορθοδοξίας, ο πιστός λαός, όμως, βρίσκεται στο απόλυτο σκοτάδι γιατί δεν τον ενημερώνει κανένας! Οι Οικουμενιστές που δεν τολμούσαν ούτε με τα κιάλια να δουν τη Φλώρινα και έτρεχαν πανικόβλητοι να κρυφτούν για να μην ακούν την ελεγκτική φωνή του Γέροντα, βγήκαν από τις τρύπες τους, άρχισαν να ξεθαρρεύουν και σήμερα φτάσαμε στο σημείο να μπαينوβαγίνουν στη μητρόπολή μας ανενόχλητοι ...σαν στο σπίτι τους! Δεν μας έφταναν οι ψευδομάρτυρες του Ιεχωβά, τώρα έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τις επιδρομές των αιρετικών Οικουμενιστών!

Μητροπολιτικός ναός του Αγίου Παντελεήμονα Φλώρινας. Ο μεγάλος Οικουμενιστής μητροπολίτης Σύρου Δωρόθεος πατάει στο άγιο βήμα που πατούσαν τα αγιασμένα πόδια του Αγίου Γέροντα μας, του π. Αυγουστίνου Καντιώτη!

30.8.2010. Εξόδιος ακολουθία του π. Αυγουστίνου Καντιώτη Εκτός από τον Σύρου Δωρόθεο, παρίσταται (δεξιά) και ο Δημητριάδος Ιγνάτιος. Ποιοί έδωσαν το θάρρος σ' αυτούς Οικουμενιστές και ήρθαν στην κηδεία του Γέροντα;

Το Σεπτέμβριο του 2005 οι δύο κεφαλές της αίρεσης του Οικουμενισμού, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και ο μακαρίτης Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος επισκέφθηκαν θριαμβευτικά τη μητρόπολη! Μάλιστα, ο Πατριάρχης κλήθηκε να θεμελιώσει και ένα μοναστήρι τη μονή του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού Εορδαίας (Ω της ειρωνείας! Ο μεγαλύτερος παπόφιλος στη μονή του Αγίου που κατακεραύνωσε τον Πάπα! Ο εκθεμελιωτής της Ορθοδοξίας να θεμελιώνει ένα ορθόδοξο μοναστήρι!).

Σεπτέμβριος 2005. Πατριάρχης και Αρχιεπίσκοπος εισέρχονται θριαμβευτικά στη Φλώρινα, πατώντας στα ερείπια του, άλλοτε, «Κάστρου της Ορθοδοξίας»

Άρδασσα Εορδαίας, 2005. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος θεμελιώνει την Ι.Μ. Αγ. Κοσμά του Αιτωλού Ηγούμενος της οποίας είναι ο νυν Πρωτοσύγκελλος.

Ο εφημέριος του ναού της αγίας Σκέπης Πτολεμαΐδας που, προς τιμήν του, αρνήθηκε να παραστεί στις πανάκριβες ρωμαϊκές φιέστες υποδοχής του αρχιαιρεσιάρχη Πατριάρχη, απομακρύνθηκε από την ενορία του! Αλλά και όσοι διαμαρτυρήθηκαν, από εκείνη τη στιγμή έπεσαν στη δυσμένεια της μητρόπολης. Μάλιστα, οι φιλοοικουμενιστές αρχιμανδρίτες της μητροπόλεως, μάς βρήκαν και παρατσούκλι! Μας ονομάζουν, ειρωνικά, «σούπερ ορθόδοξους»! Όταν, το 2007, ο γράφων κι ένας συνάδελφος καθηγητής, φέραμε στην Πτολεμαΐδα τον Καθηγητή Πατρολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, π. Θεόδωρο Ζήση, για να μιλήσει με θέμα τον Παπισμό-Οικουμενισμό, δεχτήκαμε μεγάλο πόλεμο από τη μητρόπολη!

Αν προσέξει κανείς, θα διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει ούτε ένα τεύχος της «Σάλπιγγας» που να μην έχει μήνυμα του αντίχριστου Πατριάρχη, ούτε ημερολόγιο που να μην έχει τη φωτογραφία του! Προφανώς, δεν πρέπει να δημιουργηθεί καμία απολύτως υποψία στον πιστό λαό ότι ο «Πατριάρχης του Γένους» μπορεί να μην είναι ορθόδοξος! Πρέπει, πάση θυσία, να μην μάθει ο λαός την αλήθεια γιατί αν τη μάθει θα υποχρεωθούν κάποιοι να απολογηθούν για τη στάση του στρουθοκαμηλισμού, και αυτό δεν συμφέρει!

Τα κηρύγματα του Γέροντα, τα τόσο φλογερά, ζωντανά και επίκαιρα, δεν διαβάζονται πια στη μητρόπολη! Θα τα βρεις και θα τα ακούσεις παντού (σε διάφορες πόλεις, στο ίντερνετ, σε εφημερίδες, κ.α.) εκτός από τη Φλώρινα! Οι δε εκδηλώσεις που, κατά καιρούς, διοργανώνει η μητρόπολη για τον π. Αυγουστίνο γίνονται, πιστεύω, για να ρίξει στάχτη στα μάτια του κόσμου, ότι, δήθεν, ακολουθεί τον Γέροντα, ενώ τον έχει καταπροδώσει και πετάξει την ιερή παρακαταθήκη του στον ποταμό Σακουλέβα!

Επίσης, όπως ήταν αναμενόμενο, η υποταγμένη, πια, μητρόπολη έπαυσε να μοιράζει στους ναούς τη «Χριστιανική Σπίθα», τη μαχητική και ιστορική εφημεριδούλα του π. Αυγουστίνου που εκδίδεται, πλέον, από άξια πνευματικά του τέκνα που επάνδρωσαν τη μονή Λογγοβάρδας Πάρου. Ακόμη και οι αγιορείτες Γέροντες που μας φέρνουν, κατά καιρούς, για να μας μιλήσουν για «πνευματικά θέματα» είναι συμβιβασμένοι! (πχ. τον γ. Εφραίμ της Βατοπεδίου και τον γ. Νίκωνα της Νέας Σκήτης)

Ο Γέροντας Αυγουστίνος δεν είχε σχέσεις με Οικουμενιστές. Για την ακρίβεια, δεν ήθελε να τους βλέπει ούτε φωτογραφιστούς! Το ίδιο κι ο π. Θεόκλητος. Εν τούτοις, μόλις έγινε μητροπολίτης, όλως παραδόξως, το σκηνικό άλλαξε: Ο επίσκοπός μας –συνοδευόμενος πάντα από συγκεκριμένους αρχιμανδρίτες– σπεύδει, «αγαλλομένω ποδί» να συναντήσει τους εχθρούς του Χριστού! Σ' όλες, σχεδόν, τις αλλεπάλληλες επισκέψεις του «Πατριάρχη του Γένους» στη Βόρεια και κεντρική Ελλάδα, θα δεις στο κάδρο και τον π. Θεόκλητο! (και στη Βέροια, τις προάλλες!) Μέχρι και στην μακρινή Κρήτη πήγε για να τον συναντήσει! Ποια Κρήτη; Μέχρι και στα Ιεροσόλυμα πέταξε για να παρασημοφορηθεί (!) από τον μέγα Οικουμενιστή Πατριάρχη Θεόφιλο, τον πρώτο Πατριάρχη που έσπασε μια παράδοση 2000 ετών ορθοδόξων Πατριαρχών στους Αγίους Τόπους!

Όμως, στην κηδεία του Νίκου Σωτηρόπουλου, του αγαπημένου τέκνου του π. Αυγουστίνου, δεν μπόρεσε να πάει, ίσως γιατί ο εκδημήσας ήταν μισητός στο «σεπτό μας Πατριαρχείο»!

Ιεροσόλυμα 2014. Μητροπολίτης και Πρωτοσύγκελλος παρασημοφορούνται από τον Πατριάρχη Θεόφιλο

Και ερωτώ: εξηγούνται με τη λογική αυτά τα πράγματα; Όχι! Είναι προφανές ότι κάποιοι επηρέασαν το μητροπολίτη μας να αλλάξει στάση. Αλλιώς δεν εξηγείται. Δεν γίνεται ένας ενάρετος, παραδοσιακός και ορθοδόξοτατος κληρικός, στα γεράματα να γίνει φιλοοικουμενιστής! Δεν μπορεί ένας γέροντας 84 ετών να κάνει γνωριμίες και φιλίες με νέους Οικουμενιστές, όπως ο Προύσης Ελπίδο-

φόρος και ο Σύρου Δωρόθεος, που έχουν, σχεδόν, τα μισά χρόνια του!

Κάποιοι φρόντισαν, λοιπόν, «το Κάστρο της Ορθοδοξίας» να το γκρεμίσουν και να μην αφήσουν ούτε «λίθον επί λίθου» (Ματθ. 24:2). Μάλιστα, δεν τους ήταν αρκετό να οδηγήσουν την ηρωική και μπαρουτοκαπνισμένη μητρόπολη στο στρατόπεδο των αμάχων και των συμβιβασμένων. Την ταπεινώσαν ακόμη περισσότερο, περνώντας την στην αντίπερα όχθη και ρίχνοντάς την στις θανατηφόρες αυλές των Εχθρών του Θεού! Αυτή η μεγάλη αμαρτία των κληρικών αυτών ήταν φυσικό να προκαλέσει την οργή του Θεού. Ο Κύριος απέσυρε τη Χάρη Του με αποτέλεσμα, οι άνθρωποι αυτοί, να αρχίσουν να λαλούν «ρήματα διεστραμμένα» (Πραξ. 20, 30) περί Εκκλησίας, Παπισμού, Αντιχρίστου, 666, ηλεκτρονικών ταυτοτήτων, κ.ά. Δυστυχώς, ως ένα σημείο, επηρέασαν και το μητροπολίτη μας! Τη μητρόπολή μας επισκίασε πνεύμα πλάνης! (Ιω. Α΄ 4:6) Είναι απίστευτο το ότι οι αρχιμανδρίτες αυτοί, πριν από κάποια χρόνια, είχαν διαμετρικά αντίθετες απόψεις, κατά πάντα ορθόδοξες!

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΘΗΚΕ

Εκτός αυτών, η μητρόπολη εκκοσμικεύθηκε. Ο π. Αυγουστίνος ήταν λιτός, σεμνός και ταπεινός άνθρωπος και δεν πήγαινε ποτέ σε «πολυαρχιερατικά συλλείτουργα», σ' εκείνες τις σκανδαλώδεις φιέστες των δεσποτάδων που κατήντησαν επιδημία σήμερα –στα «ονομαστήριά» τους ή στις εορτές πολιούχων Αγίων των περιφερειών τους– και στα οποία, αντί να τιμηθούν οι εορτάζοντες Άγιοι, προβάλλονται και αλληλολιβανίζονται οι ίδιοι, «δόξαν παρ' αλλήλων λαμβάνοντες» (Ιω. 5:44). Το ίδιο ακριβώς φρόνημα είχε και ο π. Θεόκλητος· απεχθανόταν, κι αυτός, αυτές τις «ιερές πασαρέλες», τα πανηγύρια της κενοδοξίας, στα οποία συλλειτουργούν δεκάδες χρυσοστόλιστοι αρχιερείς. Ωστόσο, αμέσως μετά την ενθρόνισή του, όλως παραδόξως, άλλαξε συνήθεια και έσπευδε από πανήγυρη σε πανήγυρη και από πολυαρχιερατικό συλλείτουργο σε συλλείτουργο! Αυτή η ριζική αλλαγή δεν στέκει λογικά. Δεν μπορεί ένας ταπεινός, λιτός και ασκητικός άνθρωπος, στα γεράματά του να γίνει φίλος της επίδειξης, της πολυτέλειας και της ματαιοδοξίας! Προφανώς, κάποια πρόσωπα –που, πιθανόν, να τον συνόδευσαν σ' αυτά τα συλλείτουργα– τον έπεισαν να αλλάξει τακτική για κάποιους λόγους, τους οποίους... μπορεί να υποθέσω.

Αλλά, ας ακούσουμε τι έλεγε ο Γέροντας Αυγουστίνος επί του θέματος: «Θα μαζευτούν και δεσποτάδες με τα εγκόλπιά τους και με τις σπινθηροβολούσες μίτρες τους... Ε, Χριστιανοί μου, σας ενθουσιάζει αυτή η πανήγυρις; Σας ενθουσιάζουν αι στολαί αι λαμπραί, τα ραβδιά τα δεσποτικά και τα στέμματα και οι φωνές και οι πανηγύρεις; Δεν ξέρω. Σας κάνω μια υπόθεση μόνο: Φανταστείτε την ώρα εκείνη, που είναι όλοι αυτοί μαζεμένοι εκεί [στο πολυαρχιερατικό συλλείτουργο]¹², να 'ρχεται ο απόστολος Παύλος με το ραβδάκι του, χωρίς να 'χει μίτρες στο κεφάλι... Πω πω! δεν μπορώ να φανταστώ τον Παύλο με μια μίτρα, δεν μπορώ να φανταστώ τον Παύλο με μπαστούνια και πολυτέλεια, δεν μπορώ να φανταστώ τον Παύλο με αυτοκίνητα πολυτελείας! Δεν μπορώ να φανταστώ έτσι τον Παύλο! Είναι μια άρνησις του Χριστιανισμού όλη αυτή η εμφάνισις του ιερατείου μας... Ω θεομπαίκτες, ω υποκριταί, ω φεστιβάλ θρησκευτικό!»¹³

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο με 20 δεσποτάδες!
(Δεξιά διακρίνεται ο π. Θεόκλητος)

«ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΣΧΙΣΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΗΡΑΜΕΝΗ ΕΝΟΤΗΣ» (π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ)

Για τον Φ.Μ., λοιπόν, υπεράνω όλων είναι η «ειρήνη» και η «ενότητα» της Εκκλησίας και αλλοίμονο σ' εμάς που τη «διασπούμε», «διχάζουμε» και προκαλούμε «σχίσμα»! Κατά σύμπτωση, την ειρήνη και την ενότητα την αναγάγουν σε ύψιστη αξία και οι Οικουμενιστές! Ο ασεβής Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως σε επίσκεψή του στο Ιράν, το 2002, είχε πει στους μουσουλμάνους ότι «**Το ανώτερο θέλημα του Θεού, όπως προκύπτει από όλες τις Ιερές Γραφές [Ευαγγέλιο, Κοράνιο, κ.ά.] είναι η ειρηνική συνύπαρξη των ανθρώπων**»¹⁴. Ωστόσο, ο Χριστός είπε ένα φοβερό λόγο που σοκάρει τους κήρυκες της κούφιας αγαπολογίας και ειρηνολογίας: «**Μη νομίζετε ότι ήλθα για να βάλω ειρήνη στη γη! Δεν ήλθα για να φέρω ειρήνη αλλά μαχαίρι!** [σύμβολο πολέμου και αντιπαράθεσης]. **Ήλθα να διχάσω ακόμη και το γιό με τον πατέρα του!**» (Ματθ. 10:34-35) Ο Κύριος, εδώ, εννοεί ότι ύψιστη αξία έχουν οι σωτήριες αλήθειες και τα δόγματα της Πίστεως που μας δίδαξε και επειδή κάποιοι δεν θα τα αποδεχτούν ή και θα τα διαστρέψουν (όπως, σήμερα, οι αιρετικοί Οικουμενιστές) θα προκληθεί μεγάλος διχασμός και αντιπαράθεσις ανάμεσα στους ανθρώπους ακόμη και μέσα στην ίδια την οικογένειά!

Αν διαβάσουμε την εκκλησιαστική ιστορία θα εκπλαγούμε από τις τρομερές αντιπαράθεσις που πυροδοτούνταν κάθε φορά που εμφανιζόταν αίρεση μέσα στο σώμα της Εκκλησίας! Επί Αρειανισμού, Μονοφυσισμού, Εικονομαχίας κ.λπ. όλες οι τοπικές εκκλησίες «έπαιρναν φωτιά» από τις ηρωικές διαμαρτυρίες κληρικών και μοναχών κυρίως, αλλά και του πιστού λαού, και τους επακόλουθους διωγμούς και τα μαρτύρια που υφίσταντο από τους αιρετικούς που, πάντα (όπως και τώρα), είχαν την εξουσία με το μέρος τους. Μόνο σήμερα, που καλπάζει η αίρεση του Οικουμενισμού, επικρατεί «σιγή ιχθύος», «ειρήνη» και «ενότητα» στην Εκκλησία, γιατί οι περισσότεροι επίσκοποι και κληρικοί έχουν συμβιβαστεί «τα έχουν βρει» με τους αιρετικούς και «τους κάνουν πλάτες»!

Πριν από χρόνια, είχα βρεθεί στην εορτή των Αγίων Πάντων, στην ομώνυμη εκκλησία του χωριού Δροσερό Εορδαίας και άκουσα τον π. Αυγουστίνο σε ένα παράδοξο και προκλητικό κήρυγμα με θέμα: «Ευλογημένο σχίσμα και κατηραμένη ενότης»! «Μία ενότης», βροντοφώναζε ο Γέροντας, «που βασιζέται στο κουκούλωμα των αληθειών της Πίστεως και στην ανοχή αντορθόδοξων διδασκαλιών, είναι κατηραμένη! Χίλιες φορές σχίσμα παρά μία τοιαύτη σατανική ενότης»!

Και, εν προκειμένω, ερωτώ: Τι έπρεπε να κάνουν οι αγωνιούντες αδελφοί που «χάλασαν» το ειδυλλιακό κλίμα

την ημέρα που πάτησε ο π. Ελπιδοφόρος το πόδι του στη Φλώρινα; Να συνέχιζαν να ανέχονται το αδιάκοπο πήγαινε-έλα, στη μητρόπολή μας, αμετανόητων Οικουμενιστών, όπως ο Προύσης και ο Σύρου; Να εφησυχάσουν βλέποντας τη συστηματική φθορά του ορθοδόξου αισθητηρίου του πιστού λαού; Να κλείσουν τα αυτιά τους για να μην ακούν τα πλανεμένα λόγια κάποιων γνωστών πνευματικών με μεγάλη επιρροή σε πολύ κόσμο; Να κάνουν πέτρα την καρδιά τους για να μην υποφέρουν βλέποντας τη μητρόπολη του π. Αυγουστίνου να γίνεται κλοτσοσκούφι στα πόδια των Οικουμενιστών;

Προσέξτε το ύφος με το οποίο κοιτάζει τον Πάπα ο φίλος της μητροπόλεώς μας Σύρου Δωρόθεος! Τη φωτογραφία υπέγραψε ο Πάπας ιδιοχείρως!

Ας ακούσουμε και μερικούς λόγους Αγίων, επί του θέματος:

- Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Την Εκκλησία τη διασπούν οι κακοδοξίες και όχι όσοι αντιδρούν στις κακοδοξίες»¹⁵, «Δεν είναι πάντα η ομόνοια καλό πράγμα, γιατί και οι ληστές συμφωνούν μεταξύ τους»¹⁶ και «Υπάρχει λοιπόν κακή ομόνοια και καλή διαφωνία... και είναι δυνατόν η ομόνοια να λειτουργεί αρνητικά, ενώ η ρήξη και το σχίσμα να λειτουργήσει θετικά»¹⁷

- Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: «Προτιμούμε το διχασμό υπέρ της Πίστεως από μια "ομόνοια" που στηρίζεται στην ασέβεια».¹⁸

- Όσιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης: «Αν βλέπεται η Πίστη, μην προτιμάς την ειρήνη από την αλήθεια».¹⁹

- Μέγας Αθανάσιος: «Είναι επιθυμητή η ειρήνη, με την προϋπόθεση, όμως, ότι είναι υγιής η Πίστη».²⁰

- Άγιος Γρηγόριος Νύσσης: «Προσέξτε, μήπως, ενώ προφασίζομαστε την ειρήνη, βρεθούμε να νοσούμε και να κηρύττουμε την αποστασία»²¹.

Συμπέρασμα: Αν τυχόν υπάρχει «σχίσμα» στη μητρόπολή μας, αυτό οφείλεται στους κληρικούς που εκκοσμίκευσαν την τοπική μας Εκκλησία και τη συμφιλίωσαν με την αίρεση και την πλάνη και όχι στους ταλαίπωρους αδελφούς που πονούν, κατασκανδαλίζονται και υποφέρουν μ' αυτά που βλέπουν να γίνονται, τα τελευταία χρόνια, στη μητρόπολή μας.

ΚΑΚΗ ΥΠΑΚΟΗ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΑΝΥΠΑΚΟΗ.

Η τέταρτη, κατηγορία που εξαπέλυσε εναντίον μας ο Φ.Μ. είναι ότι διαταράσσουμε την εκκλησιαστική τάξη γιατί δεν κάνουμε υπακοή στον Επίσκοπο· είμαστε εναντίον του και τον στενοχωρούμε. Επίσης, είπε ότι «**Αν δεν υπακούμε τον επίσκοπό μας, λατρεύουμε και υπηρετούμε το Διάβολο.** Δίχως τη σύμφωνη γνώμη του επισκόπου δεν

πρέπει να γίνεται τίποτα μέσα στην Εκκλησία! Σε μια μόνο περίπτωση οι πιστοί μπορούν να κάνουν ανυπακοή στον επίσκοπό τους: όταν, αυτός, κηρύξει, γυμνή τη κεφαλή, αίρεση». Τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται: αφού ο π. Θεόκλητος δεν κηρύττει αίρεση, εμείς που διαμαρτυρόμαστε είμαστε αδικαιολόγητοι και συνεπώς σατανοκίνητοι!

Όντως, η υπακοή στον πνευματικό, στους ποιμένες και στον επίσκοπο είναι πολύ βασική αρετή στον Χριστιανισμό. Μάλιστα, ένας Άγιος είπε ότι «αν κάποιος στενοχωρήσει τον μητροπολίτη του δεν θα ανεβεί η προσευχή του στον Ουρανό!»! Δυστυχώς, όμως, ο Φ.Μ. είπε την αλήθεια ...κατά το ήμισυ και όπως λέει και ένα ρητό «η μισή αλήθεια δεν απέχει πολύ από το ψέμα». Τα όσα διατυπώθηκαν, προηγουμένως, για την υπακοή είναι ορθά, είναι ο κανόνας, αλλά με μια αυτονόητη προϋπόθεση: ότι η Εκκλησία βρίσκεται σε «ειρηνική» περίοδο. Όπως λέγουν οι Άγιοι Πατέρες, στην έκτακτη περίπτωση που στην Εκκλησία κηρύσσεται αίρεση (όπως σήμερα), τα ανωτέρω δεν ισχύουν στον τομέα της Πίστεως. Τότε, **ο κλήρος και ο λαός έχουν όχι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να διαμαρτυρηθούν ακόμη και αν αυτό δεν το εγκρίνει ο επίσκοπός τους!**

Σύμφωνα με τους Πατέρες²², η στάση αυτή στηρίζεται, αγιογραφικά, στο λόγο του Χριστού: «Για καθένα που θα κάνει ομολογία για μένα μπροστά στους ανθρώπους, θα κάνω κι εγώ ομολογία γι' αυτόν μπροστά στον Πατέρα μου τον Ουράνιο. Εκείνος, όμως, που θα με αρνηθεί ...θα τον αρνηθώ κι εγώ...» (Ματθ. 10:32-33), σε συνδυασμό με την απάντηση που έδωσαν οι Απόστολοι στους Αρχιερείς, που τους διέταξαν να κάνουν «υπακοή» και να μη μιλούν: «πειθαρχείν δεи Θεώ μάλλον ή ανθρώποις» (Πραξ. 5:29), δηλ. πρέπει να πειθαρχούμε στο Θεό πρώτα και μετά στους ανθρώπους. Μάλιστα, ο Γέρων Παΐσιος όσους συνιστούσαν τυφλή υπακοή στους επισκόπους, τούς ονόμαζε «ευλαβείς βλαμμένους»!²³ Ο δε Όσιος Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, πνευματικό τέκνο του Αγίου Νεκταρίου και πνευματικός πατέρας του π. Αυγουστίνου, απαντώντας στον μητροπολίτη του, που τού ζητούσε να κάνει «υπακοή» και να μην στηλιτεύει συνέχεια τα κακώς κείμενα στο χώρο της Εκκλησίας, τού έγραψε ότι «**αν αυτή τη γνώμη την ακολουθούσαν όλοι οι Χριστιανοί κατά γράμμα, δηλαδή να ακολουθούν τους επισκόπους σε όλα, τότε, αλλοίμονο, ούτε Ορθοδοξία, ούτε Εκκλησία θα υπήρχε σήμερα!**»²⁴

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης, γράφει: «Είναι εντολή Κυρίου να μην σιωπούμε, όταν η Πίστη κινδυνεύει [από αιρέσεις]. Διότι λέγει [η Αγία Γραφή] "Να ομιλείς και να μην σιωπάς" [Πράξ. 18, 9] και "Αν αυτοί σιωπήσουν, οι λίθοι θα κράξουν", [Λουκ. 19:40]. Ωστε, όταν πρόκειται για ζήτημα Πίστεως, δεν μπορούμε να πούμε: "Εγώ ποιός είμαι [που θα διαμαρτυρηθώ];" Ιερέας; Ουδέποτε. Στρατιώτης, γεωργός; Ούτε και αυτό. "Φτωχός προμηθευόμενος μόνο την απαραίτητη τροφή. Δεν μου πέφτει λόγος ούτε φροντίδα για το προκείμενο ζήτημα". Αλλοίμονο, οι πέτρες θα κραυγάζουν και εσύ θα μείνεις σιωπηλός και αδιάφορος;... **Ωστε και αυτός ακόμη, ο φτωχός, θα είναι στερημένος από κάθε απολογία την ημέρα της Κρίσεως επειδή τώρα δεν ομιλεί, και άξιος κατακρίσεως και μόνο γι' αυτόν τον λόγο!**»²⁵ Και αλλού γράφει: «Κατά τον καιρό αυτό [της κηρύξεως αίρεσης] που διώκεται ο Χριστός, οφείλει κάποιος να αγωνίζεται, όχι μόνον αν είναι υπέρτερος στο αξίωμα και τη γνώση, ομιλώντας και διδάσκοντας τον λόγο της Ορθοδοξίας, αλλά κι αν ακόμη βρίσκεται σε θέση μαθητή, έχει χρέος να φανερώνει με θάρρος την αλήθεια και να ομιλεί ελεύθερα. Δεν είναι λόγος εμού του αμαρτωλού, αλλά του

θείου Χρυσοστόμου μαζί με άλλους Πατέρες».²⁶ Με τον Άγιο, συμφωνεί, απολύτως, και ο π. Αυγουστίνος, ο οποίος, στο βιβλίο του «Εκκλησιαστικός στρουθοκαμηλισμός», επικρίνει δριμύτητα τους σύγχρονους επισκόπους και τους πνευματικούς γιατί όχι μόνο δεν αναπτύσσουν εκκλησιαστική συνείδηση στους πιστούς, αλλά, αντιθέτως, τούς «ευνουχίζουν», επιπλήττοντάς τους κάθε φορά που εκφράζονται για κακούς, σκανδαλοποιούς ή αιρετίζοντες αρχιερείς και Πατριάρχες, σαν να κάνουν κάτι κακό και αμαρτωλό! Αλλά ας ακούσουμε το Γέροντα (με μεταγλώττιση στη δημοτική): «Οι συνειδητοί χριστιανοί, παρά την ανθρώπινη ατέλεια και αμαρτωλότητά τους, συνιστούν την “Ζώσαν και Ελευθέραν” Εκκλησία και αποτελούν πνευματική δύναμη ανίκητη, την οποία δεν μπορούν να συντρίψουν οι σκοτεινές δυνάμεις που **δρουν εντός** και εκτός της Εκκλησίας. Δυστυχώς, όμως, σήμερα, οι επίσκοποι και οι εξομολόγοι κατά κανόνα καλλιεργούν θρησκευτική και ηθική ζωή, όχι όμως και το εκκλησιαστικό φρόνημα. Και αν κάποτε πνευματικό τους τέκνο εκδηλώσει ανησυχία και ενδιαφέρον για τα εκκλησιαστικά πράγματα, τού λένε, στερεότυπα: “Παιδί μου την ψυχή σου μόνο να κοιτάς εσύ και μη σ’ ενδιαφέρει τι κάνουν οι ιερείς και οι επίσκοποι [και οι Πατριάρχες]. Αυτούς θα τους κρίνει ο Θεός”. Έτσι, με τη διδασκαλία τους, δημιουργούν ένα πλέγμα ενοχής στις ψυχές των χριστιανών. Πώς από τέτοιους διδασκάλους είναι δυνατόν να καλλιεργηθεί εκκλησιαστική συνείδηση; Δεν είναι, λοιπόν, παράδοξο ότι οι χριστιανοί, οι ζηλωτές των ιερών Παραδόσεων της Ορθοδοξίας με αγωνιστική διάθεση, είναι τόσο λίγοι! Γι’ αυτό, **είναι σατανικός ο λόγος “Δεν μ’ ενδιαφέρει τι κάνουν οι παπάδες και οι δεσποτάδες”**· εγώ κοιτάζω μόνο την ψυχή μου και εκτελώ τα θρησκευτικά μου καθήκοντα”. Διότι “χριστιανός” που αδιαφορεί για το υπόλοιπο σώμα της Εκκλησίας δεν είναι χριστιανός».²⁷

Τους λόγους του αγίου Γεροντός μας επικυρώνει και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο οποίος λέγει: «Το “Μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε” περί βίου εστίν, ου περί Πίστεως».²⁸ Δηλαδή, ξεκαθαρίζει ο Άγιος, ότι η εντολή του Κυρίου “μην κατακρίνετε για να μην κατακριθείτε” (Ματθ. 7:1), αφορά το βίο, την καθημερινή ζωή μας και όχι τα θέματα που άπτονται της Πίστεως!

Επίσης, ο Φ.Μ. επικαλέστηκε ένα λόγο του Αποστόλου Παύλου: «πείθεσθε τοις ηγουμένοις υμών και υπείκετε, αυτοί γαρ αγρυπνούν υπέρ των ψυχών υμών» (Εβρ. 13:17), δηλ. «Να υπακούτε στους πνευματικούς προϊστάμενους σας και να υποτάσσεσθε, **διότι αυτοί αγρυπνούν για τις ψυχές σας**». Καλώ, λοιπόν, τον Φ.Μ. να μας υποδείξει έστω και έναν (1) μητροπολίτη της Βορείου Ελλάδος –με εξαίρεση τον Κονίτσης Ανδρέα– που αγρυπνεί για το ποίμνιό του, ενημερώνοντάς το για τον Οικουμενισμό και αγωνίζεται εναντίον αυτής της αίρεσης που λυμαίνεται την Εκκλησία μας. Εγώ βλέπω ότι όλοι οι επίσκοποι είναι αδιάφοροι και επιτρέπουν την άμβλυνση του ορθοδόξου αισθητηρίου των χριστιανών. Αυτούς τους Ποιμένες ο Χριστός τούς ονόμασε «μισθωτούς» (Ιω. 10: 12-13). Ο Κύριος, στο 10^ο κεφάλαιο τού κατά Ιωάννην Ευαγγελίου, στίχοι 1-17, εξηγεί γιατί τα «πρόβατα» εμφανίζουν **απείθεια** απέναντι στους μισθωτούς ποιμένες: Επειδή καταλαβαίνουν ότι αυτοί δεν τα αγαπούν αληθινά, ούτε είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν γι’ αυτά, αλλά τα εγκαταλείπουν βορά στους προβατόσχημους «λύκους», τους αιρετικούς, προτάσσοντας την καλοπέρασή τους.

Κατά σύμπτωση, την επιχειρηματολογία που χρησιμοποίησε ο Φ.Μ. για την «υπακοή» την χρησιμοποιούν,

κατά κόρον, και οι Οικουμενιστές, εσχάτως δε και με την ψευτοσύνοδο της Κρήτης, για να αναγκάσουν τους πιστούς να υπακούσουν στις αντίχριστες αποφάσεις τους. Οι Οικουμενιστές είναι επηρεασμένοι από το απολυταρχικό πνεύμα του Παπισμού και από την διεστραμμένη επισκοποκεντρική (και όχι Χριστοκεντρική) θεολογία του μητροπολίτη Περγάμου Ιωάννη Ζηζιούλα. Τη μέρα που πήγαμε στον μητροπολίτη, τού χαρίσαμε το βιβλίο «Κακή υπακοή και Αγία ανυπακοή»²⁹ που περιέχει πολλά γεγονότα από την εκκλησιαστική ιστορία, καθώς και λόγους Αγίων που δικαιώνουν τον τίτλο του. Αν το διαβάσει κανείς, καταλαβαίνει ότι **η «υπακοή» που απαιτούν να κάνουμε τόσο οι Οικουμενιστές, όσο και οι συμβιβασμένοι μ’ αυτούς επίσκοποι, δεν είναι υπακοή στο θέλημα του Θεού, αλλά υπακοή στον Διάβολο!**

20.3.2011, Φανάρι. Χειροτονία του μητροπολίτη Προύσης Ελπιδοφόρου. Ο π. Θεόκλητος συλλειτουργεί με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Πίσω του, σε τιμητική θέση, ένας παπικός καρδινάλιος! Προσκεκλημένοι είναι, επίσης, και Μονοφυσίτες, καταδικασμένοι από την Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο!

ΠΙΣΤΟΣ ΛΑΟΣ, Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τη σημασία του ρόλου των λαϊκών στην διατήρηση της Πίστεως της Εκκλησίας τόνισε η μνημειώδης απάντηση των πέντε Πατριαρχών στον Πάπα, το 1848, που διεκήρυξαν ότι: «Σε μας, ούτε Πατριάρχες, ούτε Σύνοδοι μπόρεσαν ποτέ να εισαγάγουν νέα [δόγματα], διότι ο υπερασπιστής της θρησκείας είναι το ίδιο το σώμα της Εκκλησίας, δηλαδή **ο ίδιος ο λαός**, ο οποίος θέλει το θρήσκευμά του αιωνίως αμετάβλητο και ομοειδές με αυτό των Πατέρων του».³⁰

Μια τέτοια μεγαλειώδη αντίδραση του λαού είδαμε το 1439. Τότε, την προδοτική συμφωνία της Φερράρας στην Ιταλία, που αποφάσισε την Ένωση με τον Παπισμό, **την υπέγραψε όλη η Σύνοδος του Πατριαρχείου** (εκτός από τον άγιο Μάρκο τον Ευγενικό). Ωστόσο, ο πιστός λαός όχι μόνο αρνήθηκε να κάνει «υπακοή» στους επισκόπους του, αλλά και τους περίμενε με άγριες διαθέσεις στο λιμάνι της Κωνσταντινούπολης! Κόντεψε να τους πετάξει στη θάλασσα του Βοσπόρου, γι’ αυτό κι εκείνοι, τρομαγμένοι και τρεμάμενοι, υποχρεώθηκαν να δηλώσουν ότι αποκηρύσσουν τις υπογραφές τους, λέγοντας: «αυτό το χέρι που υπέγραψε να κοπεί!»

Ο πιστός λαός, λοιπόν, είναι **ο Φύλακας της Ορθόδοξης Πίστεως** και όχι κομπάρσος και διακοσμητικό στοιχείο, όπως τον θέλουν οι σύγχρονοι δεσποτάδες της καλοπέρασης. Αυτό πρεσβεύει, διαχρονικά, η Εκκλησία μας, αυτό επαναλάμβανε συχνά και ο π. Αυγουστίνος στα κηρύγματά του: «Ο μεγάλος φύλακας της Ορθοδοξίας είστε

εσείς, ο ευσεβής ελληνικός λαός»³¹, έλεγε. Μάλιστα, ένα από τα βιβλία του, το «Συνοδικά», τόμος Α΄, το αφιέρωσε «εις τον πιστόν λαόν, τον φρουρόν της Ορθοδοξίας».

Προτεραιότητα, βέβαια, να αγωνιστούν υπέρ της Πίστεως έχουν οι επίσκοποι και μετά οι κληρικοί και οι μοναχοί. Αν, όμως, όλοι αυτοί σιωπήσουν, τότε σειρά έχει ο λαός. Ας ακούσουμε και πάλι τον Γέροντά μας, τον π. Αυγουστίνου: «Δυστυχώς, οι ολίγοι καλοί επίσκοποι που υπάρχουν είναι δειλοί, δεν έχουν σθένος να αγωνισθούν! Τρέμουν, φοβούνται να μην καθαιρεθούν! ...Σήμερα αγών δεν γίνεται. Κληρικοί δεν αγωνίζονται. Δεν υπάρχει αγωνιστικό πνεύμα. Τι μέλλει γενέσθαι; **Ο αγώνας πέφτει στο λαό. Όπως, δυστυχώς, όλα τα βάρη, τα οικονομικά, οι φόροι, η στράτευσις, τα αίματα, τα μαρτύρια, τα πάντα πέφτουν στο λαό μας, έτσι και το βάρος αυτού του αγώνος, του εκκλησιαστικού, πέφτει στον λαό!**»³²

Όσον αφορά, τώρα, στα γεγονότα με τον Προύση, κάποιοι επέκριναν τόσο την κίνηση του συλλόγου της Πτολεμαΐδας, που μοίραζε τα φυλλάδια, όσο και εκείνη των φοιτητών που φώναξαν. Για το πρώτο, θα θυμίσουμε ένα λόγο του π. Αυγουστίνου: «**αν δεν υπήρχαν θρησκευτικοί σύλλογοι** [να διαμαρτυρηθούν για τα κακώς κείμενα στο χώρο της Εκκλησίας], **οι δεσποτάδες θα είχαν σαπίσει μέσα στη λάσπη της αδιαφορίας τους! Εάν δεν υπήρχαν οι σύλλογοι, οι δεσποτάδες μας δεν θα ξυπνούσανε ποτέ!**»³³

Για το δεύτερο, θα μνημονεύσουμε, από την εκκλησιαστική ιστορία, μια παρόμοια περίπτωση: Μεταφερόμαστε στην Κωνσταντινούπολη, το 429 μ.Χ. Ο Πατριάρχης Νεστόριος μόλις διακήρυξε την αίρεσή του. Επικρατεί παντού φόβος και σιωπή. Ποιος τολμάει να τον ελέγξει; (Όπως, σήμερα, κανείς δεν τολμά να ελέγξει τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο!) Ξαφνικά, μέσα στον μεγαλοπρεπή ναό της Αγίας Σοφίας εισέρχεται ένας «σούπερ ορθόδοξος» λαϊκός, ονόματι Ευσέβιος, διακόπτει τη Θεία Λειτουργία και αποδοκιμάζει τις κακοδοξίες του Πατριάρχη για τη Θεοτόκο! Και σαν να μην έφτανε αυτό, ο «ανυπάκουος» και «ασεβής» αυτός λαϊκός είχε το «θράσος», αμέσως μετά, να τοιχοκολλήσει έξω από το ναό και να διαδώσει δημόσιο γραπτό λίβελλο-έλεγχου της αιρέσεως του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως! (Υπ' όψιν, ότι αυτό έγινε πολύ πριν καταδικαστεί ο Νεστόριος από την Γ' Οικουμενική Σύνοδο).

Και τότε, λοιπόν, κατά σύμπτωση, είχε βρεθεί ένας επίσκοπος, φίλος του Νεστορίου, που, την επομένη Κυριακή, επιτέθηκε με λύσσα εναντίον του λαϊκού, κατηγορώντας τον για «ανυπακοή», «διατάραξη της ειρήνης και της ενότητας της Εκκλησίας», «φανατισμό», κ.λπ. Όμως, ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας εγκωμίασε την ενέργεια του Ευσεβίου και του απέδωσε «θερμό και φιλόθεο ζήλο»³⁴. Αργότερα, ο λαϊκός αυτός, έγινε και επίσκοπος (Δορυλαίου) και το όνομά του γράφτηκε με χρυσά γράμματα στην ιστορία της Εκκλησίας!

Τελειώνοντας, ας μνημονεύσουμε και κάποιους ακόμη λόγους Αγίων επί του θέματος:

- Όσιος Μελέτιος ο Γαλησιώτης: «Ο ταπεινόφρων δεν απειθεί και δεν αντιλέγει, παρά μόνο αν πρόκειται για την Πίστη».³⁵

- Άγιοι Κάλλιστος και Ιγνάτιος: «Ο πρῶος δεν ταραζεται ποτέ, εκτός και αν συντρέχουν λόγοι ευσεβείας (=Πίστεως)»³⁶

- Ιερός Γερμανός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως: «**Λαέ του Χριστού, έλεγχε όσους παραποιούν την ευσέβεια!**»³⁷

29/6/2016. Είσοδος του αρχιεπισκόπου στη Βέροια με τιμές και δάφνες! Ο πιστός λαός δεν ξέρει ποιόν υποδέχεται!

ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ: «ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΑΙΡΕΣΕΩΣ, Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΚΑΙ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ». ΤΕΛΙΚΑ, ΠΟΙΟΙ ΑΓΑΠΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟΝ π. ΘΕΟΚΛΗΤΟ;

Οι Άγιοί μας είναι κατηγορηματικοί: σε καιρό αιρέσεως η σιωπή όχι μόνο δεν είναι χρυσός, αλλά, αντίθετα, οδηγεί στην αιώνια απώλεια! Ας τους ακούσουμε:

- Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Όταν υβρίζονται οι νόμοι του Θεού, κι εμείς σιωπούμε και αδιαφορούμε, τότε μας περιμένει η Κόλαση».³⁸

- Μέγας Βασίλειος: «Η αδιαφορία στα ζητήματα της Πίστεως, μάς στερεί την παρηγορία ενώπιον του Χριστού»³⁹

- Άγιος Θεόδωρος: «Η σιωπή είναι μέρος της συγκαταθέσεως [στην αίρεση]»⁴⁰

- Ιερός Ιωσήφ Βρυένιος: «Όποιος μπορεί να πει την αλήθεια και δεν την λέει θα κατακριθεί από τον Θεό. **Όταν κινδυνεύει η Πίστη, ο εφησυχασμός ισοδυναμεί με άρνηση, ενώ ο έλεγχος είναι δείγμα ειλικρινούς Ομολογίας!**»⁴¹

Γιατί όμως είναι τόσο βαρύ το αμάρτημα της σιωπής; Γιατί, σύμφωνα με τους θεοφόρους Πατέρες, αν η αίρεση δεν στηλιτευθεί, θα κερδίσει έδαφος και θα εξαπλωθεί σαν πυρκαγιά και σαν μολυσματική ασθένεια μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας, πλανώντας τους πιστούς. Λέγει ο Μέγας Αθανάσιος: «Είναι δίκαιο να αγανακτήσετε, γιατί αν αυτά αντιμετωπιστούν δια της σιωπής θα επεκταθεί λίγο-λίγο το κακό και στις άλλες Εκκλησίες και θα καταντήσει η διδασκαλία μας εμπόριο που πωλείται και αγοράζεται»⁴²

Διαβάσαμε, νωρίτερα, τον φοβερό λόγο του Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτη, σύμφωνα με τον οποίο ακόμη και ο πιο φτωχός, ρακένδυτος και εμπερίστατος άνθρωπος που κάνει αγώνα επιβίωσης κι έτσι δεν μπορεί να σκεφτεί τίποτε άλλο παρά το πώς θα βρει λίγο ψωμί για να μην λιμοκτονήσει η οικογένειά του, **ακόμη κι αυτός θα κολασθεί αν δεν διαμαρτυρηθεί όταν κηρύσσεται αίρεση μέσα στην Εκκλησία!** Φαντάζεσθε, λοιπόν, τι τιμωρία επιφυλάσσει η Κρίση στους μοναχούς, τους κληρικούς και ιδιαίτερα στους επισκόπους, που κατά τη χειροτονία τους είχαν δώσει φρικτούς όρκους ότι θα υπερασπισθούν την Πίστη;

Αν προσέξουμε στο ναό, τον δεσποτικό θρόνο, θα δούμε ότι, εκατέρωθεν, έχει από ένα ξύλινο σκαλιστό λιοντάρι, που συμβολίζει τη μαχητικότητα λιονταριού με την οποία οι επίσκοποι θα πρέπει να πολεμούν τους εχθρούς της Εκκλησίας, τους αιρετικούς. Δυστυχώς, όμως, στους σημερινούς αποκαλυπτικούς καιρούς, η συντριπτική πλειοψηφία των μητροπολιτών μας παρακολουθούν αδιάφοροι τους λυκοποιμένες Οικουμενιστές να ασχημονούν εις βάρος της Ορθοδοξίας. Σιωπούν οι επίσκοποι, σιωπά και η Ι. Σύνοδος. Έλεγε ο π. Αυγουστίνος: «**Η Ιεραρχία έχει φιμω-**

θεί. Ο λέων έμεινε πλέον ως ξύλινο ομοίωμα διακοσμητικό στα βάθρα των αρχιερατικών θρόνων. Εκεί, μάλλον ομοιώματα λαού θα έπρεπε να τοποθετηθούν!». ⁴³ Και άλλοτε: «Λέγει ο άγιος Γρηγόριος [ο Παλαμάς] ότι **το να σιωπά ο επίσκοπος, σε τέτοιες μέρες, είναι έγκλημα εναντίον της Εκκλησίας. Η σιωπή του επισκόπου είναι αθεΐα!» ⁴⁴ Και άλλοτε, επίσης: «**Ποιο είναι το γνώρισμα του καλού παπά και του δεσπότη σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια; Να λειτουργάει, να κάνει ωραίες ακολουθίες; Να κηρύττει χαριτωμένα από τον άμβωνα και να δακρύζουν τα μάτια μερικών δεσποινारीων δια τους στοχαστικούς του λογισμούς; Το γνώρισμα του παπά και του δεσπότη είναι η μαχητικότητα. Είναι η παρρησία. Είναι εκείνο που είπε ο Απόστολος Παύλος, ότι "οι θέλοντες ευσεβώς ζειν διωχθήσονται"** [Τιμ. 3, 12]. **Όσοι διώκονται.** Εάν δείτε παπά, αν δείτε μητροπολίτη ή αρχιεπίσκοπο που δεν διώκεται, αλλά απολαμβάνει της αγάπης και εκτιμήσεως όλων, να ξέρετε πολύ καλά ότι αυτός **δεν βαδίζει καλώς**». ⁴⁵**

Μετά από όσα είπαμε, ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του. Ας αναλογισθεί και ο σεβ. Μητροπολίτης μας ποιοι είναι οι πραγματικοί φίλοι και εχθροί του· ποιοι είναι αυτοί που τον αγαπούν αληθινά. Η αγάπη δεν είναι σαλιαρίσματα και κούφια λόγια, σαν κι εκείνα που λένε οι Οικουμενιστές και οι δεσποτάδες που κολακεύουν ο ένας τον άλλο. Η Αγάπη είναι ενυπόστατη, είναι ο Θεός (Α' Ιω. 4:8). Εκτός όμως από αγάπη, ο Χριστός είναι και Αλήθεια (Ιω. 14:6).

Μόλις ο Φ.Μ. πληροφορήθηκε ότι ο π. Θεόκλητος είναι πολύ στενοχωρημένος μετά από όσα έγιναν, έσπευσε να του «συμπαρασταθεί» επαναπαύοντάς τον, όμως, στη λαθεμένη κατάσταση. Κι εμείς νιώθουμε πολύ άσχημα που στενοχωριέται ο καλός μας ο επίσκοπος. Προσωπικά, μάλιστα, στο παρελθόν, δύο φορές τού έχω τηλεφωνήσει ζητώντας του συγγνώμη επειδή, ανθρωπίνως, τον έχω λυπήσει. Αν η ζωή τελείωνε στον τάφο, θα ήμασταν αδικαιολόγητοι και κατακριτέοι, όπως μάς θεωρεί ο Φ.Μ. Επειδή, όμως, εμείς οι χριστιανοί πιστεύουμε στην αιώνια ζωή, είναι χίλιες φορές προτιμότερο να στενοχωρηθεί ο μητροπολίτης μας σ' αυτή τη ζωή, παρά να στενοχωριέται αιώνια στην άλλη. Εκτός αυτού, πάνω από τον επίσκοπό μας και τον κάθε επίσκοπο, είναι ο Χριστός. Οφείλουμε, λοιπόν, να προτιμήσουμε να μην λυπήσουμε το Χριστό παρά έναν άνθρωπο, όσο σεβαστός και αγαπητός κι αν είναι αυτός.

Σε τελική ανάλυση άλλοι πρέπει να απολογηθούν για τα δάκρυα του επισκόπου μας. Αν κάποιοι αρχιμανδρίτες δεν άνοιγαν την κερκόπορτα της μητρόπολης στους φίλους τους Οικουμενιστές, δεν θα είχαμε φτάσει σήμερα σ' αυτό το σημείο. Ας τα όψονται, λοιπόν. Πάντως, ένας Γέροντας ασκητής του Αγίου Όρους, μού είπε, πρόσφατα, επί λέξει τα εξής: «**Η λύπη που δημιουργείτε στο μητροπολίτη σας, όσοι διαμαρτύρεσθε, είναι προς μετάνοιαν και σωτηρία του, ενώ η "χαρά" που του προκαλούν όσοι λένε ότι τον αγαπούν, επαναπαύοντάς τον στη σιωπή και την αδράνεια, είναι προς κολασμόν και απώλεια της ψυχής του. Εδώ στο Όρος δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι η μητρόπολη του Καντιώτη σιωπά. Μας φαίνεται απίστευτο!**».

Ματώνει η ψυχή μας, όλ' αυτά τα χρόνια, βλέποντας την άλλοτε ομολογητική μητρόπολή μας να σιωπά απέναντι στα όσα γίνονται. Επιτρέψτε μου να κάνω μια υπόθεση: αν αύριο παραιτηθεί ή κοιμηθεί ο Μητροπολίτης μας και μας φέρουν στη θέση του έναν άλλο, Οικουμενιστή (κάτι διόλου απίθανο) πιστεύετε ότι θα δυσκολευτεί πολύ

να επιβάλει στη μητρόπολη τα αιρετικά του φρονήματα; Εγώ λέω όχι. Όταν ο λαός, εδώ και δεκαέξι χρόνια, είναι εντελώς ακατήχητος στα αντιαιρετικά θέματα· όταν βλέπει τους Οικουμενιστές να απολαμβάνουν τιμητικής υποδοχής όταν έρχονται στη μητρόπολη· όταν βλέπει το μητροπολίτη και κληρικούς μας να σπεύδουν, σαν υπάκουα μαθητούδια, ξοπίσω από τον Πατριάρχη όταν αυτός έρχεται στην Ελλάδα· όταν βλέπει τα περιοδικά της μητροπόλεως να του αποδίδουν σεβασμό· όταν ακούει να διαβάζονται οι πατριαρχικές εγκύκλιοι στους ναούς· όταν ακούει την οικουμενιστική προπαγάνδα του «ραδιοφωνικού σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος», τον οποίο αναμεταδίδει ο «ιερός Χρυσόστομος»· όταν ακούει κληρικούς της μητροπόλεως να εκφράζουν οικουμενιστικές θέσεις· όταν οι περισσότεροι ιερείς μας είναι αδιάφοροι στο θέμα της Πίστewος, δεν διαβρώνεται το ορθόδοξο αισθητήριό του;

Αμέσως μετά τη ληστρική ψευτοσύνοδο της Κρήτης, ο Πατριάρχης μετέβη στη Βέροια. Συλλείτουργο με τους μητροπολίτες των «Ν. Χωρών» Φλωρίνης, Βεροίας, Εδέσσης, Δράμας, Σισανίου, Κίτρους, Νέας Κρήνης και Γρεβενών.

Επίσης, δεν αλλοιώθηκε η εκκλησιαστική συνείδηση της τοπικής μας Εκκλησίας όταν η μητρόπολη σιώπησε και δεν σχολίασε τα όσα απαράδεκτα έγιναν στις δύο επισκέψεις του Πάπα στο Φανάρι, το 2006 και το 2014; Πολύς κόσμος θεώρησε ότι όσα έλαβαν χώρα, τότε, ήταν πολύ καλά! Κάποιοι, μάλιστα, ήταν και συγκινημένοι που, «επιτέλους, αποκαθίσταται το Σχίσμα και συμφιλιώνονται οι δύο Εκκλησίες»! Από τις τηλεοράσεις, ο λαός είδε τον αντίχριστο Πάπα να γίνεται, με τιμές, δεκτός ως κανονικός επίσκοπος της Εκκλησίας, να του ψάλλεται το πολυχρόνιο, να απαγγέλλει το πάτερ ημών, να τον ασπάζεται, λειτουργικά, ο Πατριάρχης, να ευλογούν από κοινού τους πιστούς και πολλά άλλα, και τα θεώρησε φυσιολογικά, αφού κανείς από τη μητρόπολη δεν τα αποδοκίμασε! Στο τέλος δε, στον εξώστη του Πατριαρχείου, (και το 2006 και το 2014) Πάπας και Πατριάρχης ένωσαν και ύψωσαν θριαμβευτικά τα χέρια τους, υπό τις επευφημίες του πλήθους! Απίστευτα γεγονότα! Σημεία των Καιρών!

Κωνσταντινούπολη, Ναός Αγίου Γεωργίου. Πάπας και Πατριάρχης ευλογούν, από κοινού, το εκκλησίασμα. Πρωτοφανής εκκλησιαστική Αποστασία!

Φανάρι, 2006

Φανάρι, 2014

Πάντως, αν ποτέ γίνει κάτι τέτοιο, δηλαδή αν, για τις αμαρτίες μας, επιτρέψει ο Θεός να μας φέρουν Οικουμενιστή Μητροπολίτη, αυτό θα είναι και ο έσχατος εξευτελισμός: Να περάσει η μητρόπολη από το άσπρο στο μαύρο. Από 'κει που ήταν προμαχώνας της Ορθοδοξίας να καταντήσει... αχυρώνας της κακοδοξίας, με την περίοδο που διανύουμε τώρα να είναι... μεταβατική! Πιστεύω, ότι με το κλίμα της αφασίας που επικρατεί σήμερα στη μητρόπολη, αν περάσουν 5-10 χρόνια ακόμη, στο τέλος κανείς δεν θα θυμάται ότι πέρασε από εδώ ο π. Αυγουστίνος! Είναι πολύ λυπηρό: είχαμε κοντά μας έναν Πατέρα της Εκκλησίας και δεν καταλάβαμε τίποτα! Δεν ωφεληθήκαμε καθόλου! Είμαστε άξιοι της μοίρας μας! Ας τα σκεφτεί σοβαρά όλ' αυτά ο π. Θεόκλητος.

ΟΥΤΕ ΛΕΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΤΑΜΠΑΚΙΕΡΑ», ΔΗΛ. ΤΙΣ ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΚΟΔΟΞΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΗΣ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΥ!

Στην ανοιχτή μου επιστολή προς τον πιστό λαό της Φλώρινας, κατέγραψα και τις κακοδοξίες του πατριαρχικού επισκόπου. Στη συνέχεια, ανήμερα της επίσκεψης, σε σχόλιο που έστειλα στο «Νέα Φλώρινα» έγραφα: «Η Εκκλησία μας δεν είναι Μασωνική Στοά, γι' αυτό και δεν φοβάται το φως και την αλήθεια. Αν οτιδήποτε απ' αυτά που έγραψα είναι ψευδές ή ανακριβές, μπορεί, ο καθένας, να το διαψεύσει. Αν, επίσης, όσα έγραψα δεν στέκουν, θεολογικά, έχει την ευχέρεια κάθε θεολόγος, κληρικός, κ.ά. να αντεπιχειρηματολογήσει».⁴⁶

Έχουν περάσει τρεις μήνες από τότε, και μέχρι σήμερα δεν υπήρξε ούτε διάψευση, ούτε θεολογικός αντίλογος. Εκτιμώ, ότι το ποιο έντιμο θα ήταν, ο Φ.Μ. πρώτα να αναιρούσε τα όσα έχουν καταμαρτυρηθεί για τον π. Ελπιδοφόρο και μετά να καταφερόταν εναντίον μας. Φαίνεται όμως ότι, κατά τον Φ.Μ., πρόβλημα δημιουργούμε μόνο εμείς και όχι οι φρικτές κακοδοξίες του Προύσης, που τις

έκανε «γαργάρα» –συγχωρείστε μου την έκφραση– ίσως γιατί ο **μητροπολίτης Προύσης είναι προσωπικός του φίλος!** Η μεγάλη φιλία που τους συνδέει φάνηκε τόσο από το ότι ο Φ.Μ. ήταν παρόν στη χειροτονία του Ελπιδοφόρου στην Πόλη, το 2011, όσο και στην τιμητική δεξίωση που παρέθεσε στη Θεσσαλονίκη, το ίδιο έτος, εορτάζοντας την εκλογή του ως Καθηγητή στη θεολογική σχολή του Α.Π.Θ. (Υπ' όψιν ότι όλα τα μαθήματα που διδάσκει είναι οικουμενιστικά! Σημειώνω, επίσης, ότι στη χειροτονία του και στη δεξίωση ήταν και άλλοι κληρικοί της μητροπόλεώς μας! Αν κοιτάξετε το προφίλ του π. Ελπιδοφόρου στο facebook: "Elpidophoros Lambriadiis", θα εντοπίσετε γνωστά πρόσωπα κληρικών που φωτογραφίζονται χαρούμενοι μαζί του!). Αλλά και ο π. Ελπιδοφόρος ανταπέδωσε, με την παρουσία του στην ενθρόνιση του Φ.Μ.!

Δεν θα επικαλεστώ τη λαϊκή παροιμία «δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι», αλλά δύο πολύ γνωστούς λόγους του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου: «Αυτός που γίνεται φίλος με τους εχθρούς του Βασιλέως [=του Χριστού] δεν μπορεί να είναι και φίλος με το Βασιλιά, ούτε θα αξιωθεί της αιώνιας ζωής, αλλά θα απωλεσθεί μαζί με τους εχθρούς»⁴⁷ και «Κάνε φίλους για το Χριστό και εχθρούς για το Χριστό». Εδώ και πολλά χρόνια, ο Φ.Μ. έχει άριστες σχέσεις με τους Οικουμενιστές. Ταυτόχρονα, πηγαίνει και σε εορτές Αγίων. Αναρωτιέμαι: Πως τα συνδυάζει και τα δύο; Και με τους εχθρούς και με τους φίλους του Χριστού! Και με το Διάβολο και με το Χριστό!

Ερωτώ, λοιπόν τόσο αυτόν, όσο και τους αρχιμανδρίτες-φίλους του π. Ελπιδοφόρου:

- Δεν είναι σοβαρό ζήτημα το γεγονός ότι ο Προύσης έχει οικουμενιστικά, δηλ. αιρετικά φρονήματα;
- Δεν είναι σοβαρό ζήτημα το γεγονός ότι είναι ο εισηγητής μιας καινούργιας αίρεσης μέσα στην Εκκλησία, της ύπαρξης, δήθεν, «πρωτείου» εξουσίας των προκαθημένων των ορθόδοξων Πατριαρχείων και αυτοκεφάλων Εκκλησιών; Τόσα χρόνια γνωρίζαμε ότι οι προκαθημένοι έχουν πρωτείο τιμής, ότι είναι «πρώτοι μεταξύ ίσων» και όχι «πρώτοι άνευ ίσων» όπως μάς λέει ο π. Ελπιδοφόρος και το Πατριαρχείο που τον καλύπτει. Για την κακοδοξία του αυτή, τον έχει επιπλήξει τόσο η Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Εκκλησίας⁴⁸, όσο και πολλοί μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος (Πειραιώς⁴⁹, Κονίτσης, Γλυφάδας, Κυθήρων, Αιτωλοακαρνανίας και Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως⁵⁰). Ερωτώ τον Φ.Μ.: αυτός, γιατί δεν την καταδίκασε; Την αποδέχεται τη ετεροδιδασκαλία του Προύσης, ναι ή όχι;

Στην ψευδοσύνοδο της Κρήτης, την δήθεν «Πανορθόδοξη», **εφαρμόστηκε de facto (δηλ. στην πράξη) αυτή, ακριβώς, η κακοδοξία περί Πρωτείου. Δικαίωμα ψήφου είχαν μόνο οι 14 προκαθημένοι και όχι οι 300 μητροπολίτες**, που απάρτιζαν όλες τις αντιπροσωπείες! Αυτοί ήταν απλώς... «συνοδοί» και... «γλάστρες», όπως είπε κι ο μητροπολίτης μας! Αυτό είναι πρωτοφανές στην ιστορία της Εκκλησίας! Τί έχουν να μας πουν για όλ' αυτά;

- Δεν είναι σοβαρό ζήτημα το γεγονός ότι, τον περασμένο Οκτώβριο, ο μητροπολίτης Προύσης μετέβη στην Ιταλία και παρέστη σε λειτουργία Ουνιτών; Η Ουνία είναι ο Δούρειος Ίππος του Ρωμαιοκαθολικισμού για να προσηλυτίζει τους ορθόδοξους λαούς και εξ αιτίας της έχουν γίνει πολλές αναταραχές και έχουν μαρτυρήσει χριστιανοί!

Σε έναν τέτοιο ανίερο «ναό» πήγε, λοιπόν, ο π. Ελπιδοφόρος και, όπως είδαμε στα σχετικά βίντεο, εισήλθε στο «ιερό»⁵¹, απήγγειλε το «Πιστεύω»⁵² και το «Πάτερ η-

μών»⁵³, αποκάλεσε τους Ουνίτες «αγαπημένα παιδιά του Πατριαρχείου», τον Ουνίτη ψευδεπίσκοπο: «θεοφιλέστατο αγαπημένο αδελφό» και «Άγγελο Κυρίου» και, τέλος, ευχήθηκε «Ο Θεός να δίνει στους δύο Πατέρες μας, τον Πάπα Φραγκίσκο και τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, υγεία και χρόνια πολλά, για να μας καθοδηγούν όλους μας στο δρόμο της Σωτηρίας και της **Ενότητας**»!⁵⁴

Ιταλία 2015. Ο μητροπολίτης Προύσης Ελπιδοφόρος με τον Ουνίτη (= παπικό) «επίσκοπο» της Καλαβρίας.

Νομίζω, ότι έτσι εξηγούνται όλα: Οι Οικουμενιστές έχουν ήδη αποφασίσει την ψευδοένωση. Μετά από τόσες δεκαετίες «θεολογικών διαλόγων», αντί να προσελκύσουν τους δυτικούς στο φως της Ορθοδοξίας, τούς τράβηξαν εκείνοι στο σκότος της αιρέσεως! «Τους τσουβάλιασαν», όπως λέει ο λαός. Έχουν ήδη καταπιεί το «καταπέτασμα», δηλ. τις 20+ παπικές κακοδοξίες (filioque, Αλάθητο, άζυμα, κ.λπ.) και το μόνο που έμεινε να ρυθμιστεί ήταν το πώς θα μεθοδεύσουν να αποδεχθούμε την κορωνίδα των αιρέσεων του αντίχριστου Πάπα, δηλαδή το Πρωτείο εξουσίας. Έτσι, έβαλαν τον μητροπολίτη Προύσης να «ανακαλύψει» ότι υπάρχει Πρωτείο και στην Ορθόδοξη Εκκλησία, ώστε, στο μέλλον, όταν γίνει η «Ένωση», να αποδεχθούμε Πρωτείο στον Πάπα, ως κάτι... ήδη «καθιερωμένο»! Στη Σύνοδο που έγινε στην Κρήτη, αναγνωρίστηκαν και επισήμως, με συνοδική «βούλα», οι Παπικοί (και όχι μόνο αυτοί) ως «Εκκλησία». Στην επόμενη «Μεγάλη και Αγία Σύνοδο», θα μας ενώσουν μαζί τους και όπως έλεγε ο π. Αυγουστίνος: «μια ωραία πρωία θα ξυπνήσουμε και θα μάθουμε ότι ...ενωθήκαμε με τον Πάπα!» Η ένωση θα είναι ουνιτικού τύπου: θα μας καθησυχάζουν ότι «δεν θα αλλάξει απολύτως τίποτα στην λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας, απλά όλοι οι Προκαθήμενοι των Εκκλησιών θα μνημονεύουν τον «Αγιώτατο Πάπα Ρώμης». Τι μας νοιάζει εμάς αυτό; Δεν είναι δική μας δουλειά: εμείς να κοιτάμε την ψυχή μας και τις αμαρτίες μας!» Γι' αυτό λοιπόν ο Προύσης αποκάλεσε «αδελφούς» τους Ουνίτες: Γιατί, όπου να 'ναι, θα γίνουμε κι εμείς Ουνίτες!

● Τέλος, δεν είναι σοβαρό αυτό που συνέβη το 2006 κατά την επίσκεψη του Πάπα στο Φανάρι, όπου ο π. Ελπιδοφόρος έσκυψε και του φίλησε, με σεβασμό, το χέρι; Το γεγονός κατέγραψαν οι τηλεοπτικές κάμερες και το μετέδωσαν σ' όλη την υφήλιο. Τί έχει να πει γι' αυτό ο Φ.Μ. και οι αρχιμανδρίτες μας που είναι φίλοι του Προύσης; Ότι «δεν ήταν και τίποτα το σπουδαίο»; Αν απαντήσουν έτσι, θα τους κατακεραυνώσει ο άγιος επίσκοπος που τους χειροτόνησε: «Ποιος είσαι συ ο ψευτοπαπάς και ο ψευτοεπίσκοπος, που μου λες ότι "δεν είναι τίποτα το χειροφίλημα του Πάπα";»⁵⁵

Νοέμ. 2006. Ο Πάπας μόλις βγήκε από τη λιμουζίνα του και ο π. Ελπιδοφόρος, περιχαρής, σπεύδει να του φιλήσει το χέρι!

ΕΧΕΙ ΠΑΤΕΡΙΚΟ ΦΡΟΝΗΜΑ Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΣΤΕ;

Μετά την ομιλία του Φ.Μ. βγήκε στην ωραία Πύλη ο π. Θεόκλητος και αφού τον ευχαρίστησε για την συμπαράστασή του, δικαιολογήθηκε που συλλειτουργήσε με τον μητροπολίτη Προύσης, λέγοντας: «Ρώτησα την Ιερά Σύνοδο, την ανωτάτη εκκλησιαστική αρχή και μου είπαν ότι "πολύ ορθά έπραξες που συλλειτουργήσες με τον Άγιο Προύσης, που είναι Αρχιερέας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με κανονική χειροτονία και δεν έχει καθαιρεθεί από καμμία Σύνοδο"».

Ο καλός μας ο επίσκοπος είναι απονήρευτος και σέβεται το συνοδικό θεσμό. Υποτιμά όμως μια θλιβερή πραγματικότητα: ότι, τις τελευταίες δεκαετίες, απομεινώνεται συνεχώς το ορθόδοξο φρόνημα της Ιεράς Συνόδου. Αυτό το έχει βεβαιώσει, με πόνο, και ο πνευματοφόρος Άγιος Γέροντας Παΐσιος, ο αγιορείτης: «Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας δεν έχει καμμία έλλειψη. Η μόνη έλλειψη που παρουσιάζεται, είναι η έλλειψη σοβαρών Ιεραρχών με πατερικές αρχές. Είναι λίγοι οι εκλεκτοί».⁵⁶

Τα ίδια έλεγε και ο π. Αυγουστίνος: «Αλωνίζουν εδώ στην Ελλάδα οι αιρετικοί, αλωνίζουν οι άθεοι, αλωνίζουν οι πάντες, διότι **δεν έχουμε επισκόπους που να ζούνε και να πεθαίνουν για την Πίστη μας**: δεν υπάρχουν! [...] Δυστυχώς, δεν υπάρχει σήμερα Χρυσόστομος, δεν υπάρχει σήμερα Βασίλειος».⁵⁷

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Έχει Πατερικό ανάστημα η Ιερά Σύνοδος, ώστε να εμπιστευόμαστε πάντοτε τη γνώμη της; Είναι Σύνοδος που «ορθοτομεί τον λόγον της Αληθείας»;

● Ποια Σύνοδος, όμως; Αυτή που ανέχεται, εδώ και δεκαετίες, να σέρνεται η αίρεση του Οικουμενισμού στο Σώμα της Εκκλησίας και να το πλανεί;

● Ποια Σύνοδος; Αυτή που έχει ως προκαθήμενο τον άθεο και Οικουμενιστή αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο που την καπελώνει με διάφορους τρόπους; (Παλαιότερα, άγετο και εφέρετο από το Σεραφείμ και τον Χριστόδουλο)

● Ποια Σύνοδος; Αυτή που έχει ως επισήμους εκπροσώπους της, στους θεολογικούς διαλόγους, δύο καραμπινάτους Οικουμενιστές, τον Μεσσηνίας Χρυσόστομο και τον Δημητριάδος Ιγνάτιο; Αυτό την εξευτελίζει, από τη στιγμή που η συντριπτική πλειοψηφία των αρχιερέων δεν είναι Οικουμενιστές!

● Ποια Σύνοδος; Αυτή που ανέχεται στο Σώμα της τον μητροπολίτη Δημητριάδος Ιγνάτιο (αυτόν που παρουσιάζει το «Αρχονταρίκι») ο οποίος έχει στήσει στο Βόλο ολόκληρη «βιομηχανία» που παράγει Οικουμενισμό, με την

ονομασία «Ακαδημία θεολογικών σπουδών»; Αυτός και οι νεωτεριστές θεολόγοι συνεργάτες του με τα αντορθόδοξα συνέδριά τους, τοποθετούν εγωιστικά τους εαυτούς τους πάνω από τους Αγίους Πατέρες, υποτιμώντας τη διδασκαλία τους, ως, δήθεν, αναχρονιστική και ακατάλληλη για την εποχή μας!

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που ανέχεται στο Σώμα της τον Μεσσηνίας Χρυσόστομο, που γράφοντάς την στα παλαιότερα των υποδημάτων του, δηλώνει ανοιχτά ότι ο Παπισμός είναι Εκκλησία⁵⁸, ότι η Εκκλησία είναι διηρημένη⁵⁹ και πηγαίνει, χωρίς να ρωτήσει κανέναν και παρουσιάζει την εγκύκλιο του Πάπα: «δοξασμένος να 'σαι»⁶⁰, από κοινού με τους εν Ελλάδι παπικούς;

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που ανέχεται στο Σώμα της τον Σύρου Δωρόθεο, που έχει, σχεδόν, ενωθεί με τους ρωμαιοκαθολικούς της περιοχής του; Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια, επειδή, πιθανόν, ορέγεται τον αρχιεπισκοπικό θρόνο, οργώνει όλη την Ελλάδα τρέχοντας από συλλεiturγο σε συλλεiturγο και κάνοντας γνωριμίες και δημόσιες σχέσεις με δεσποτάδες! Η εφημερίδα «Φάρος της Τήνου» δεν τον αποκαλεί πια «επιχώριο», αλλά «εξωχώριο» επίσκοπο!

Ο Σύρου Δωρόθεος σε λειτουργία Παπικών στη Σύρο!

Αν είχαμε ορθόδοξη Σύνοδο οι τρεις αυτοί μητροπολίτες θα είχαν οδηγηθεί σε εκκλησιαστικό δικαστήριο και θα είχαν καθαριστεί προ πολλού! Είναι, λοιπόν, ανέκδοτο αυτό που είπε ο Φ.Μ., ότι: «αν κατηγορούμε τον επίσκοπό μας για αίρεση, ας τον καταγγείλουμε στη Σύνοδο και η Εκκλησία με περίσκεψη, θα ακούσει τις καταγγελίες, θα τις κρίνει και θα αποφασίσει»! Για παράδειγμα, εδώ και χρόνια έχει κατατεθεί μηνυτήρια αναφορά επί αιρέσει, κατά του μητροπολίτη Μεσσηνίας⁶¹, αλλά η Ι. Σύνοδος την έβαλε στο αρχείο, χωρίς καν να την εξετάσει! «Κόρακας, κοράκου μάτι δεν βγάζει», λέει ο λαός μας.

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που με το λογότυπό της εκδίδεται το αιρετικό περιοδικό «Θεολογία», που κατχει τους ιερείς μας στον Οικουμενισμό; Αυτό το αντίχριστο μίσμα δεν είναι ούτε για τα σκουπίδια, γιατί και στα σκουπίδια υπάρχει κίνδυνος να το βρει ένας ρακοσυλλέκτης, να το διαβάσει και να πλανηθεί. Βέβαια, η πραγματικότητα είναι ότι πίσω από την έκδοσή του είναι ο άθεος αρχιεπίσκοπος και οι οικουμενιστές συνεργάτες του (Γιαγκάζογλου, κ.ά.) Αυτό όμως, όχι μόνο δεν απαλλάσσει την Ι. Σύνοδο από την ευθύνη, αλλά, απεναντίας, την εξευτελίζει ακόμη περισσότερο! (Υπ' όψιν ότι και στη μητρόπολή μας μοιράζεται, κανονικά, στους ιερείς!)

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που προέβαλε χλιαρές, έως μηδενικές αντιδράσεις απέναντι στους βλάσφημους πολιτι-

κούς που κατήργησαν την αργία της Κυριακής και ψήφισαν το σύμφωνο συμβίωσης των σοδομιτών; Αν ζούσε σήμερα ο π. Αυγουστίνος και αν η Σύνοδος είχε πατερικό ανάστημα, θα είχαν διοργανωθεί, σ' όλη την Ελλάδα, συλλαλητήρια και αντιδράσεις που θα προκαλούσαν σεισμό 10 ρίχτερ! Οι δε ασεβείς πολιτικοί θα αφορίζονταν και δεν θα γίνονταν δεκτοί με τιμές στους ναούς, από τον Ιερώνυμο και άλλους αρχιερείς!

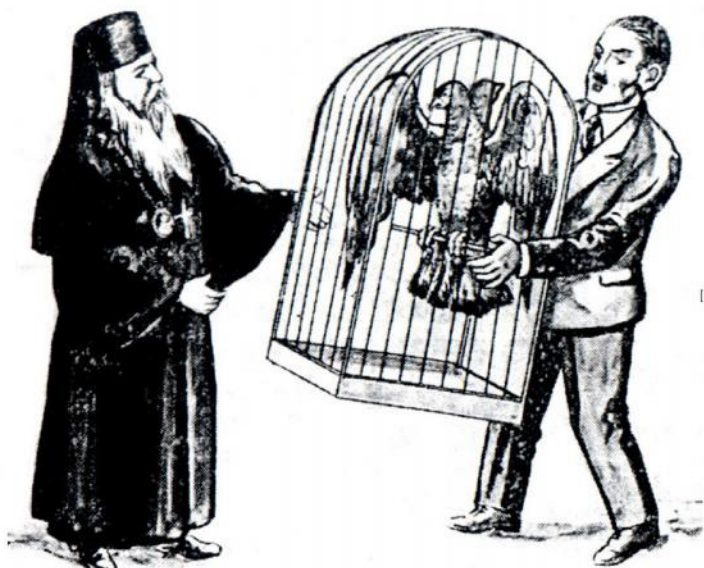
- Ποια Σύνοδος; Αυτή που παρακολουθεί, αδιάφορη, την μετάλλαξη των θεολογικών σχολών σε κακοήθη οικουμενιστικό καρκίνο που κάνει μεταστάσεις σ' όλο το Σώμα της Εκκλησίας, στέλνοντας στα σχολεία και στις ενορίες θεολόγους και ιερείς με οικουμενιστικά φρονήματα, αφού «με όποιον δάσκαλο καθίσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις»; Μάλιστα, από τον προσεχή Σεπτέμβριο, θα λειτουργήσει στη θεολογική σχολή του Α.Π.Θ. και τμήμα... «Ισλαμικών σπουδών»! Φρίξον ήλιε!

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που παρακολουθεί αδιάφορη την μετατροπή του μαθήματος των θρησκευτικών από ομολογητικό σε οικουμενιστικό - πανθρησκειακό; Βλέπει, μπροστά στα μάτια της να ξετυλίγεται η σατανική μεθόδευση που υφαίνουν από κοινού: η εκκλησιομάχος κυβέρνηση, ο αρχιεπίσκοπος, ο οικουμενιστικός «θεολογικός» σύνδεσμος «Καιρός» με τους μασώνους του Υπουργείου Παιδείας και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, και... κρατάει το φανάρι! Πρόσφατα, μάλιστα δέχτηκε σε ακρόαση, επί ίσοις όροις, τόσο την «Πανελλήνια Ένωση θεολόγων» (Π.Ε.Θ.) -που αντιπροσωπεύει τη μεγάλη πλειοψηφία των θεολόγων- όσο και τους εκπροσώπους του διασπαστικού αιρετικού «Καιρού», αντί να πάρει το φραγγέλιο και να τους πετάξει έξω από το συνοδικό μέγαρο! Μας οδηγούν σε πνευματικό γενιτσαρισμό που θυμίζει αλήστου μνήμης εποχές, όπου οι εχθροί εισέβαλαν μέσα στα σπίτια και άρπαζαν τα παιδιά από τα χέρια των μανάδων τους!

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που στις εκλογές επισκόπων εξορίζει το Άγιο Πνεύμα στον Ουρανό και επιλέγει τους μητροπολίτες «με τον πονηρότατο τρόπο της ευνοιοκρατίας»⁶², όπως έλεγε ο Γέροντας;

- Ποια Σύνοδος; Αυτή που, το 2007, προκειμένου να καλύψει τον σκανδαλοποιό μητρ. Αττικής Παντελεήμονα Μπεζενίτη και τα αίσχη του, που κατασκανδάλισαν το πανελλήνιο, έστειλε στην «Αρχή Προσωπικών Δεδομένων» έγγραφο με το οποίο την καλούσε να χαρακτηρίσει ως «προσωπικό δεδομένο» την τυχόν ομοφυλοφιλία επισκόπων, ώστε να μην ασχολούνται με τα σκάνδαλα τα ΜΜΕ; Η ανεξάρτητη Αρχή άστραψε ένα ισχυρότατο χαστούκι στην Δ.Ι.Σ. λέγοντάς της ότι «είναι απαράδεκτο να μας ζητάτε κάτι τέτοιο, τη στιγμή που το Ευαγγέλιο γράφει ότι οι Χριστιανοί -πόσο μάλλον οι επίσκοποι- πρέπει να έχουν κρυστάλλινο βίο»! Είναι απίστευτο: μια κοσμική αρχή «θεολόγησε», ενώ η «Εκκλησία» εκφράστηκε κοσμικά, πονηρά και αθεολόγητα! Ρεζιλευτήκαμε σ' όλο τον κόσμο!

Πόση σχέση έχει, λοιπόν, η Ι. Σύνοδος με τον Ιησού τον Ναζωραίο για να της δείξουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στους χαλεπούς καιρούς που διανύουμε; Έλεγε ο π. Αυγουστίνος: «Η επίσημη Εκκλησία δια των σφραγίδων των επισκόπων της, οι οποίες έχουν ως σύμβολο το δικέφαλο αετό, αλλά τί... αετό, δέσμιο και ανίκανο να πετάξει, επικυρώνει καθημερινώς το ψεύδος και την ανηθικότητα... Η επίσημη Εκκλησία πρόδωσε την ελευθερία, υπέρ της οποίας χύθηκε το τίμιο αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και το αίμα των μαρτύρων».⁶³

Ο δικέφαλος αετός, το σύμβολο της Ιεράς Συνόδου, φυλακισμένος μέσα σε κλουβί, ανίκανος να πετάξει!
(Σκίτσο που χρησιμοποίησε ο π. Αυγουστίνος)

Και ο π. Αυγουστίνος προσθέτει: **«Εάν σήμερα ερχότανε ο απόστολος Παύλος στην Ελλάδα, οι μεγαλύτεροι εχθροί του, που δεν θα τον αφήνανε ούτε ένα ποτήρι νερό να πιει, θα ήταν οι δεσποτάδες! Οι κακοί επίσκοποι δεν θα τον αφήνανε να μείνει ούτε εικοσιτέσσερις ώρες! Αν ερχόταν τώρα, η δημοσία ασφάλεια θα τον συνελάμβανε ως "επικίνδυνο" και θα τον οδηγούσε στην εξορία! ...Κάθε τίμιος κληρικός που πιστεύει στον Εσταυρωμένο, κάθε κληρικός με παρρησία και έλεγχο, δεν έχει θέση. Μέσα στην φαυλοκρατούμενη Εκκλησία δεν έχουν θέση οι τίμιοι άνθρωποι».**⁶⁴

Αλλού πάλι, ο άγιος Γέροντας, προειδοποιεί τους συνοδικούς αρχιερείς να μην λαμβάνουν αποφάσεις που είναι αντίθετες με το Ευαγγέλιο και τους Αγίους Πατέρες, γιατί θα τους πάρει στο κυνήγι το πλήρωμα της Εκκλησίας, όπως ακριβώς **«ένα μικρό παιδί κυνηγάει με ένα καλάμι τις γαλοπούλες»**.⁶⁵

Αν διαβάσει κανείς τα βιβλία του π. Αυγουστίνου: «Συνοδικά», «Εκκλησιαστικά υπομνήματα», κ.ά. διακρίνει την πικρία, την απογοήτευση και την αγανάκτηση να ξεχειλίζει από την αγνή καρδιά του! Όλες οι προτάσεις που έκανε, επί χρόνια, στη Σύνοδο «για μια Ελευθέρα και Ζώσα Εκκλησία, όπως τη θέλει ο Χριστός», έπεφταν στο κενό! Και όχι μόνο αυτό, αλλά και διέστρεφαν τις εισηγήσεις του (στα πρακτικά), αναγκάζοντάς τον, από ένα σημείο και μετά, να τις καταθέτει γραπτώς, με υπομνήματα, και να ομολογεί ότι μετάνιωσε που δεν το έκανε αυτό από την αρχή!⁶⁶

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, ας ακούσουμε τον πρόλογο μιας εισηγήσεώς του στη Σύνοδο της Ιεραρχίας, που τα λέει όλα! Ενώπιον 80 αρχιερέων, είπε τα εξής: «Αν και γνωρίζω ότι θα γίνω για μία ακόμη φορά ενοχλητικός, μιλώντας την ωμή γλώσσα της ειλικρίνειας, εν τούτοις θα ομιλήσω και παρακαλώ τη σεπτή Ιεραρχία να με υποφέρει. Ακούστε με λοιπόν, αγαπητοί αδελφοί και πατέρες και έπειτα πατάξτε με, εφ' όσον άλλωστε συγκεντρώνετε συντριπτική πλειοψηφία, εγώ δε απέμεινα σχεδόν μόνος και αισθάνομαι στην αίθουσα αυτή το αίσθημα της μοναξιάς όσο λίγες φορές στη ζωή μου. Και συγχωρήστε με, αδελφοί, αν σας πω ότι θα προτιμούσα να βρίσκομαι την ώρα αυτή σε κάποιο ταπεινό χωριό στα υψώματα του Βίτσι ή του Καϊμακτσαλάν και να ομιλώ σε βοσκούς και χωρικούς, οι οποίοι όμως ακούν με αφέλεια καρδιάς...».⁶⁷

Μάιος 2001. Ο τότε αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος και συνοδικοί μητροπολίτες υποδέχονται τον Πάπα Ιωάννη Παύλο ως κανονικό επίσκοπο της Εκκλησίας! Γεγονός πρωτοφανές στην ιστορία της ελλαδικής Εκκλησίας!

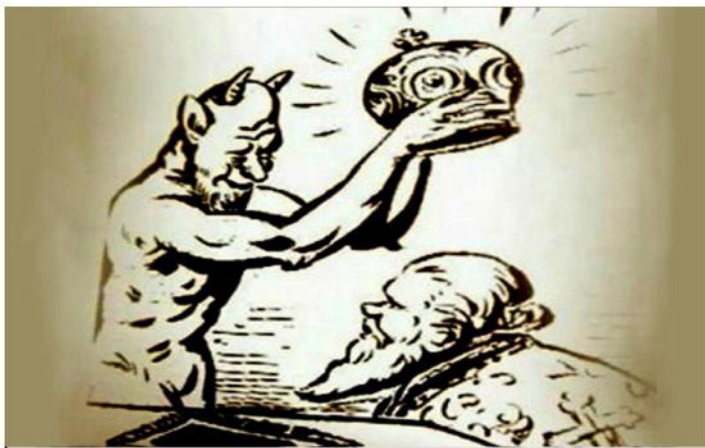
ΘΕΟΛΟΓΙΑ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Διαφωνώ κάθετα, λοιπόν με τα όσα είπε ο Φ.Μ. στο ναό της Φλώρινας. Τα μόνα με τα οποία θα συμφωνήσω μαζί του είναι δύο: Πρώτον, ότι ο π. Θεόκλητος δεν χρησιμοποίησε αθέμιτα μέσα για να γίνει επίσκοπος. Νομίζω ότι κανείς δεν το αμφισβήτησε αυτό και κακώς ο Φ.Μ. το έκανε θέμα. Με τον π. Αυγουστίνο, η Φλώρινα απέκτησε τόσο βαρύ όνομα που δεν τολμούσαν να μας φέρουν «αλεξιπτωτιστή» μητροπολίτη, πρακτική που, για δεκαετίες, ως επί το πλείστον, ακολουθούν σε όλη την Ελλάδα. Δεύτερον, όμως, δεν αληθεύει ότι για να γίνει κανείς μητροπολίτης χρειάζεται να δώσει 300.000 € γιατί, απλούστατα, δεν νομίζω πως υπάρχει αρχιμανδρίτης που να του περισσεύουν τόσα χρήματα! Άλλωστε, υπάρχουν και πιο οικονομικοί τρόποι για να εξαγοράσει κανείς την αρχιερωσύνη: Όπως έλεγε ο π. Αυγουστίνος, ο πιο σίγουρος τρόπος για να γίνει κανείς επίσκοπος, σήμερα, είναι να γίνει μασώνας ή να αποκτήσει την εύνοια του εκάστοτε αρχιεπισκοπικού περιβάλλοντος ή να κάνει, συστηματικά, γνωριμίες και δημόσιες σχέσεις με μητροπολίτες (κολακειές, δώρα, κ.λπ.).

Ας ακούσουμε και πάλι το Γέροντα: **«Εκείνοι που έχουνε μέσα τους μια μικρά ευλάβεια, που πιστεύουν στο Θεό, ακούνε επισκοπικό αξίωμα και τρέμει η ψυχή τους! [...] Γι' αυτό και τους άρπαξε δια της βίας ο λαός και τους έκανε επισκόπους! Άρπαξε τον Μέγα Βασίλειο δια της βίας, άρπαξε τον Χρυσόστομο δια της βίας, άρπαξε τον Αθανάσιο δια της βίας... Τώρα αρπάζουν αυτοί δια της βίας το επισκοπικό αξίωμα! Ιδού η μεγάλη διαφορά [...] Και σας ερωτώ: Από τέτοιους δεσποτάδες, που μπήκαν όχι από την πόρτα αλλά από τα παράθυρα κι από τα κεραμίδια, μπορείς να περιμένεις κάτι καλό; Διότι για να γίνει κανείς δεσπότης πρέπει να είναι ή θεόκλητος ή δημόκλητος. Αυτούς, ούτε ο Θεός τους κάλεσε, ούτε ο λαός τους διάλεξε! Και εν γένει σήμερα τους δεσποτάδες στην Εκκλησία μας ούτε ο Θεός τους καλεί, ούτε ο λαός τους διαλέγει [...]»**⁶⁸

Ο πατήρ πίστευε ότι αυτή, ακριβώς, είναι η αιτία της καταρράκωσης του συνοδικού θεσμού της Εκκλησίας μας: **«Επιθυμώ να υπογραμμίσω δια μίαν εισέτι φοράν την εδραϊν πεποίθησίν μου, ότι τα κακά που πλήττουν σήμερα την Εκκλησίαν μας, δεν έχουν την αρχήν των αλλού, εμμή εις τον επισφαλή τρόπον αναδείξεως των Ποιμένων. Αιτία της όλης κακοδαιμονίας είναι το ότι εγκατελείφθη το αποστολικόν σύστημα εκλογής... και ακολουθούνται άλλοι τρόποι, ξένοι προς την εκκλησιαστικήν τάξιν»**.⁶⁹

«Ο Σατανάς εις τους εσχάτους καιρούς θα ντύσει δεσποτάδες πρόσωπα της εξουσίας του. Θα τους φορέσει εγκόλπια και θα τους δώσει πατερίτσες. Και δια μέσου αυτών θα διαλύσει την Εκκλησία» (Από τα σκίτσα του π. Αυγουστίνου)

Ως γνωστόν, από τις «Πράξεις των Αποστόλων» (Πράξ. 1:16-26), μετά το θάνατο του Ιούδα, οι Απόστολοι έκριναν ότι αφού ο Κύριος είχε εκλέξει δώδεκα, δώδεκα έπρεπε να παραμείνουν. Έτσι συγκάλεσαν μία συνέλευση πιστών –στην οποία περιλαμβάνονταν και γυναίκες– για να προτείνει και να εκλέξει τον διάδοχο. Εκλέχτηκαν δύο άνδρες και έπειτα, μετά από προσευχή, τράβηξαν κλήρο, ο οποίος έπεσε στον Ματθία. Οι Απόστολοι μπορούσαν, από μόνοι τους, να εκλέξουν τον καλύτερο, χωρίς να ρωτήσουν κανέναν! Δεν το έκαναν όμως, αλλά οι 11 ψήφοι τους «χάθηκαν» μέσα στις 120 ψήφους εκείνων των πρώτων μελών της Εκκλησίας! Αλλά και πάλι, δεν εξελέγη ένα πρόσωπο, αλλά δύο ώστε να δοθεί περιθώριο και στο Πνεύμα το Άγιο να ενεργήσει! Η καινή Διαθήκη καταγράφει το γεγονός για να μας διδάξει με ποιο τρόπο πρέπει κι εμείς να εκλέγουμε τους επισκόπους μας. Δυστυχώς, όμως, σήμερα όχι μόνο έχει αποκλεισθεί εντελώς ο κλήρος και ο λαός από την επιλογή των επισκόπων, αλλά και οι εκλογές, πολλές φορές, είναι στημένες και επιλέγονται οι «ημέτεροι» και οι αρεστοί. Το δε Άγιο Πνεύμα το καλούν εκ των υστέρων για να επικυρώσει... τετελεσμένα γεγονότα! Αυτό είναι βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος και ανασταύρωση του Χριστού! Σε κάθε μητρόπολη υπάρχουν άξιοι αρχιμανδρίτες, οι οποίοι, όμως, επειδή είναι ταπεινοί, εργάζονται στην αφάνεια. Εξ άλλου, έχουν αξιοπρέπεια και δεν καταδέχονται να κάνουν τεμενάδες σε δεσποτάδες, γι' αυτό και, ανθρωπίνως, έχουν ελάχιστες πιθανότητες να γίνουν κάποτε μητροπολίτες. Αντιθέτως, αυτοί που, συνήθως, προωθούνται είναι οι κόλακες, οι κενόδοξοι, οι συμβιβασμένοι και οι αδιάφοροι στα της Πίστewος.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ, ΑΚΟΜΗ ΚΙ ΑΝ ΕΧΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Δεν έχω καταλάβει γιατί ο επίσκοπός μας είπε ότι ο Προύσης είναι κανονικός επίσκοπος. Αυτό δεν το αμφισβητήσαμε. Ο π. Αυγουστίνος έλεγε ότι οι αιρετικοί αρχιερείς είναι «δυνάμει καθηρημένοι», δηλ. έχουν όλες τις προϋποθέσεις, βάσει των Ιερών Κανόνων, για να καταδικαστούν και να καθαιρεθούν από εκκλησιαστικό δικαστήριο. Μέχρι να γίνει όμως αυτό, είναι κανονικοί επίσκοποι και τα μυστήρια που τελούν είναι έγκυρα. Αυτό το οικονομεί ο Θεός «χάριν του πληρώματος της Εκκλησίας και όχι χάριν των κακοδόξων αρχιερέων»⁷⁰, έγραφε ο μεγάλος Κανονολόγος της Εκκλησίας μας, ο άγιος Γέροντας Επιφάνειος Θεοδω-

ρόπουλος. Ωστόσο, οι Ιεροί Κανόνες παρέχουν το δικαίωμα της διακοπής του μνημοσύνου κληρικού που κηρύττει αίρεση «γυμνή τη κεφαλή»⁷¹, ως θεραπευτική πρακτική στο Σώμα της Εκκλησίας. Αν διαβάσουμε εκκλησιαστική ιστορία θα διαπιστώσουμε ότι αυτό γινόταν πολύ συχνά. Μάλιστα, ακόμη και η υποψία ότι ένας επίσκοπος μπορεί να είχε αιρετικά «πιστεύω», αρκούσε για τον Μέγα Βασίλειο ώστε να διακόψει την εκκλησιαστική κοινωνία μαζί του, μέχρι τουλάχιστον, ο εν λόγω επίσκοπος, να αποδείξει τα Ορθόδοξα φρονήματά του. Αυτό ακριβώς έπραξε απέναντι σε δυο γνωστούς του επισκόπους, τον Ευστάθιο και τον Παυλίνο⁷².

Αλλά και ο Απόστολος Παύλος καλεί τους χριστιανούς της Γαλατίας να «αναθεματίσουν» ακόμη και τον ίδιο, στην υποθετική περίπτωση που, επιστρέφοντας, τούς διδάξει διαφορετικά δόγματα από εκείνα που τους είχε παραδώσει, αρχικά (Γαλ. 1,8-9).

Ας ακούσουμε και κάποιους λόγους Αγίων:

● Μ. Αθανάσιος: **«Να αποφεύγετε την εκκλησιαστική κοινωνία με όσους πιστεύουν φανερά τα ασεβή δόγματα... Επιβάλλεται να αποφεύγουμε την επικοινωνία με όσους αποστρεφόμεστε το φρόνημα...»**⁷³ (Ο Άγιος είναι κατηγορηματικός, και δεν αφήνει κανένα περιθώριο να συμπεράνει κάποιος ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο μετά τη συνοδική καταδίκη των αιρετικά φρονούντων)

● Μ. Βασίλειος: **«Ούτε για λίγη ώρα δεν πρέπει να δεχόμεστε σχέση με αυτούς που χωλαίνουν στην Πίστη... ακόμη κι αν αυτοί μας φαίνονται πολύ γνήσιοι και επίσημοι [όπως ο Πατριάρχης και οι επίσκοποι του Πατριαρχείου], εμείς που αγαπούμε τον Κύριο πρέπει να τους αποστρεφόμεστε»**⁷⁴.

● Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος: **«Κάθε ένας που λέει πράγματα διαφορετικά από τα παραδεδομένα, ακόμα κι αν είναι αξιόπιστος, κι αν είναι νηστευτής, κι αν παρθενεύει, κι αν κάνει θαύματα, κι αν προφητεύει, να σου φαίνεται σαν λύκος που φοράει προβιά και αποσκοπεί να θανατώσει τα πρόβατα... Να σου φαίνεται σαν αντίχριστος...»**⁷⁵ γι' αυτό και συνιστά: **«Να τους αποφεύγετε [τους αιρετικούς], όπως τα θηρία»**⁷⁶ (Γιατί αυτούς τους λόγους του Αγίου Ιγνατίου, μάς τους αποκρύπτουν οι δεσποτάδες και μας εμφανίζουν μόνο τα όσα είπε περί «υπακοής».)

● Σύμφωνα με τον Άγιο Μάξιμο, τον Ομολογητή, **«οι αιρετικοί είναι ψευδοδιδάσκαλοι»** τους οποίους **«έχει επιλέξει ο Διάβολος»**. Κατά συνέπεια, **«όποιος δέχεται ψευδοδιδασκάλους δέχεται το Διάβολο»**⁷⁷.

● Όσιος Εφραίμ, ο Σύρος: **«Μη συναναστρέφesai με αιρετικούς άνδρες που δεν λένε τίποτα το αξιόπιστο»**⁷⁸.

● Άγιος Ειρηναίος: **«Είχαν τόση ευλάβεια οι Απόστολοι που ούτε με ένα λόγο δεν επικοινωνούσαν μ' αυτούς που παραχάρασσαν την αλήθεια»**⁷⁹.

Πως εξηγείται όμως αυτή η φοβερή αυστηρότητα που, φαινομενικά, δείχνει έλλειψη αγάπης; Την απάντηση δίνουν οι ίδιοι οι Άγιοι:

● Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος: **«Οι αιρέσεις γεννούν θανατηφόρο καρπό που όποιος τον γευθεί πεθαίνει. Αυτοί δεν είναι φυτεία του Πατρός»**⁸⁰.

● Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: **«Να αποφεύγουμε εκείνους που έχουν αντίθετα φρονήματα, ως διαφθορείς της αληθείας, για να μην μεταδοθεί και σε εμάς η ασθένειά τους, πριν τους μεταδώσουμε την υγεία μας»**⁸¹.

● Άγιος Εφραίμ, ο Σύρος: **«...οι λόγοι τους πληγώνουν τις καρδιές σαν βέλη φαρμακερά»**⁸².

Κατά συνέπεια, ακόμη κι αν η Ι. Σύνοδος είχε ορθό-δοξο φρόνημα και πατερικό ανάστημα, και πάλι δεν χρειαζόταν να ζητήσει τη γνώμη της, ο μητροπολίτης μας, διότι από την αγιοπατερική Παράδοση είναι δεδομένη και αυτο-νόητη η στάση που οφείλει να κρατήσει ένας επίσκοπος απέναντι στους διαστροφείς του λόγου του Θεού, όποιοι κι αν είναι αυτοί.

Νέα Υόρκη, 2009. Ο Πατριάρχης βραβεύεται από την εβραϊκή Συναγωγή. Αποκαλεί τις Συναγωγές «ευλογημένες» και «τόπους λατρείας του Θεού», ενώ ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τις αποκαλεί «κατοικητήρια δαιμόνων»!

Ακολουθία της Αναστάσεως 2015. Ο αρχιεπίσκοπος ψάλλει το «Χριστός Ανέστη» μαζί με έναν μονοφυσίτη αρχιερέα που στέκει από πίσω του! Ο κ. Ιερώνυμος αναγνωρίζει ως Εκκλησίες Παπικούς, Αγγλικανούς και Μονοφυσίτες!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Φ.Μ. είναι, ίσως, ο άνθρωπος που έχει επηρεάσει το μητροπολίτη μας περισσότερο από κάθε άλλον, αυτά τα χρόνια. Κατά συνέπεια, είναι ένας από τους βασικούς υπεύθυνους της δεινής κατάστασης στην οποία έχει περιέλθει η μητρόπολή μας. Αντί, λοιπόν, να βγει στην ωραία πύλη για να ζητήσει συγνώμη από τον πιστό λαό και τον π. Θεόκλητο, βγήκε για να θολώσει τα νερά και να κατηγορήσει, ως σατανοκίνητους, τους πιστούς που διέσωσαν την τιμή και την υπόληψη της μητροπόλεως! Ω του θράσους! «*Το πίπτειν ανθρώπινον, το εμμένειν εωσφορικόν*», έλεγε ο Χρυσόστομος. Δηλ. το να πέφτεις στην αμαρτία είναι κάτι το ανθρώπινο. Το να επιμένεις, όμως, πεισματικά σ' αυτήν, είναι σατανικό! Τους πιστούς του ναού της Φλώρινας μπορεί να τους ξεγέλασε, τον Θεό, όμως, που τα γνωρίζει όλα, δεν μπορεί να τον εμπαίξει διότι «*Θεός ου μυκτηρίζεται*» (Γαλ. 6:7) και «*φοβερόν το εμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος*» (Εβρ. 10:31).

Οι αντιδράσεις των χριστιανών που έλαβαν χώρα κατά επίσκεψη του Προύσης ήταν το «*ως εδώ και μη παρέκει*» και μια προειδοποίηση ότι *δεν θα ανεχτούν, στο εξής, να πατήσκει πόδι Οικουμενιστή στη μητρόπολή μας, ούτε να ακουστεί αιρετικός και πλανεμένος λόγος από ιερατικά χείλη*. Η επίσκεψη αυτή δεν ήταν παρά η σταγόνα που έκανε να ξεχειλίσει το ποτήρι της πικρίας και της αγανάκτησης των πιστών, για όλα όσα συμβαίνουν, τα τελευταία 16 χρόνια, στη μητρόπολή μας. Τόσα χρόνια κάναμε ιώβεια υπομονή από σεβασμό στο μητροπολίτη μας και έχοντας την αφελή ελπίδα ότι μπορεί να αλλάξει κάτι προς το καλύτερο. Δυστυχώς, η κατάσταση πάει από το κακό στο χειρότερο!

Αγαπητοί χριστιανοί, καταλαβαίνω ότι σας κούρασα με το μακροσκελές αυτό κείμενο. Πιστέψτε με, όμως, ότι όσα έγραψα για την κατάσταση που επικρατεί στη μητρόπολή μας δεν είναι ούτε το 1% απ' αυτά που θα μπορούσαν να γραφούν. Τα δε «*πυρά*» της κριτικής μου ήταν... ριπές νεροπίστολου! Η κριτική ήταν ηπιότατη. Σας παρακαλώ πολύ να προσευχηθούμε ώστε οι κληρικοί που οδήγησαν τη μητρόπολη σ' αυτό το σημείο να καταλάβουν το μεγάλο κακό που έκαναν, να μετανοήσουν και να κλαύσουν πικρά, σαν τον Πέτρο (Ματθ. 26:75). Είναι άμεση ανάγκη να αγωνιστούμε ώστε να αποσπάσουμε τον επίσκοπό μας από τα νύχια των Οικουμενιστών και των συμμάχων τους, εντός και εκτός μητροπόλεως, που του παρουσιάζονται ως φίλοι, αλλά γίνονται πρόσκομμα στη σωτηρία του. Τέλος, αν τυχόν –ω μη γένοιτο!– υπάρχουν Οικουμενιστές κληρικοί στη μητρόπολή μας, το καλύτερο που έχουν να κάνουν είναι να ζητήσουν απολυτήριο από τον επίσκοπο και να μεταβούν σε μια άλλη μητρόπολη με προεστώτα ομοϊδεάτη τους. Εδώ, πάντως, είναι Φλώρινα και δεν έχουν καμμία θέση!

Αδελφοί, ζούμε σε καιρούς αποκαλυπτικούς, σε καιρούς γενικευμένης Αποστασίας. Ο Γέροντάς μας, ο π. Αυγουστίνος, πριν από 30 χρόνια μάς προειδοποιούσε ότι «*ήδη ακούγονται τα βήματα του Αντιχρίστου*»!⁸³ Αλλά και ο Γέρων Παΐσιος, ο Αγιορείτης, από τότε έλεγε ότι «*σήμερα, διαβάζοντας την Αποκάλυψη είναι σαν να διαβάζουμε... εφημερίδα*»!⁸⁴ και επίσης: «*Ερχονται δύσκολα χρόνια! Θα έχουμε δοκιμασίες μεγάλες. Θα έχουν μεγάλο διωγμό οι Χριστιανοί! Και βλέπεις, οι άνθρωποι ούτε καν καταλαβαίνουν ότι ζούμε στα σημεία των καιρών, ότι προχωρεί το σφράγισμα. Είναι σαν να μη συμβαίνει τίποτε! Γι' αυτό λέει η Γραφή ότι θα πλανηθούν και οι εκλεκτοί* [Ματθ. 24:24]. *Όσοι δεν θα έχουν καλή διάθεση, δεν θα φωτισθούν και θα πλανηθούν στα χρόνια της Αποστασίας*. Γιατί, όποιος δεν έχει την Θεία Χάρη, δεν έχει πνευματική διαύγεια, όπως και ο διάβολος».⁸⁵ Δυστυχώς, αυτήν την πνευματική τύφλωση τη βλέπουμε σήμερα και στη μητρόπολή μας, σε ανθρώπους που τους θεωρούσαμε αγίους! «*Μερικοί πνευματικοί κοιμίζουν τον κόσμο*»⁸⁶ έλεγε ο Άγιος.

Η κατάσταση στην Εκκλησία μας είναι τραγική: Στην Κρήτη, πριν λίγες μέρες έγινε μια Σύνοδος «*αντορθόδοξη, ληστρική και αιρετική*»⁸⁷, όπως την χαρακτήρισαν οι αγιορείτες πατέρες. Η δε «*Σύναξη κληρικών και μοναχών*», της οποίας προϊστάται ο π. Γεώργιος Μεταλληνός, έγραψε ότι «*δεν ήταν ούτε "σύνοδος", ούτε "αγία", ούτε "μεγάλη"*», αλλά αυτοί που τη συγκάλεσαν είναι πλέον υπόδικοι «*στην κρίση μίας μελλοντικής αληθούς Αγίας και Μεγάλης Συνόδου*»!⁸⁸ Ωστόσο, είναι πιθανόν η Ιερά Σύνοδος να επιχειρήσει να μας την παρουσιάσει ως ορθόδοξη! Πρέπει να είμαστε υποψιασμένοι, ώστε να αντιδράσουμε! Το θλιβερό είναι ότι ήδη από τη μητρόπολή μας ακούγονται φωνές που λένε

ότι η «Σύνδοδος» αυτή είναι «καλή» και ότι, δήθεν, ο χαρακτηρισμός «Εκκλησίες» που απέδωσε στους ετεροδόξους ήταν για... «τυπικούς και ιστορικούς λόγους», χωρίς αληθές εκκλησιολογικό αντίκρισμα! Θα πω ένα πράγμα μόνο, προς κάθε καλοπροαίρετο χριστιανό που διαθέτει στοιχειώδη νοημοσύνη: Την ημέρα έναρξης των εργασιών της, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ευχαρίστησε «εγκάρδια» και δημόσια τον «Αγιώτατο Πάπα» γιατί «προσευχήθηκε στο Θεό» για την θετική έκβαση της Συνόδου!⁸⁹ Ναι, είμαστε αμαρτωλοί, αλλά δεν είμαστε χαζοί και δεν δεχόμαστε η μητρόπολή μας να γίνεται συνήγορος των Οικουμενιστών!

Στη «Μεγάλη και Αγία Σύνοδο» δεν θα 'πρεπε να προεδρεύει ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, αλλά να καθήσει στο εδώλιο για να καθαιρεθεί.

Στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα, επίσης, η άθνη κυβέρνηση, που έγινε μαριονέτα της Νέας Τάξης και του Σιωνισμού που, όπως έλεγε ο π. Παΐσιος, βρίσκεται από πίσω της, θα επιχειρήσει να μας δώσει νέες ταυτότητες, ηλεκτρονικές, που πιθανότατα θα περιέχουν τον δυσώνυμο αριθμό 666. **Αν γίνει έτσι, δεν πρέπει με τίποτα να τις πάρουμε γιατί αυτό, κατά τον Γέροντα Παΐσιο, ισοδυναμεί με άρνηση!**⁹⁰

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ
Εβδομαδιαία Έκδοση της Πανελληνίας Ορθόδοξης Ενώσεως (ΠΟΕ)

Χρειάζεται, λοιπόν να είμαστε προετοιμασμένοι για Ομολογία και Αγώνα. Εκφράζει το παράπονό του ο π. Παΐσιος: «Αν η Εκκλησία δεν μιλάει, για να μην έρθει σε ρήξη με το κράτος, αν οι μητροπολίτες δεν μιλούν, για να τα έχουν καλά με όλους, οι Αγιορείτες πάλι αν δεν μιλούν, για να μην τους κόψουν τα επιδόματα, τότε ποιός θα μιλήσει!»⁹¹ Δυστυχώς, σχεδόν για όλα τα φλέγοντα ζητήματα, οι περισσότεροι επίσκοποι ακολουθούν την τακτική του στρουθοκαμηλισμού και αποκοιμίζουν το λαό. Την αλήθεια δεν πρόκειται να τη μάθουμε ούτε από τα συστημικά ΜΜΕ, που κατευθύνονται από σκοτεινά κέντρα, ούτε από τις εφημερίδες, ούτε από το προσκυνημένο 4Ε. Πρέπει να κινητοποιηθούμε και να ενδιαφερθούμε από μόνοι μας, γιατί «η αδιαφορία και η άγνοια πλέον δεν δικαιολογούνται!»⁹², ξεκαθαρίζει ο π. Παΐσιος. Την αλήθεια μπορούμε να την μάθουμε μόνο από ιστοσελίδες στο internet, όπως τις «Ακτίνες» και την «Κατάνυξις» ή (οι πιο ηλικιωμένοι) από την εβδομαδιαία εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος».

Ο π. Παΐσιος μάς θέτει προ των ευθυνών μας: «Σήμερα προσπαθούν να γκρεμίσουν την Πίστη, γι' αυτό αφαιρούν σιγά-σιγά από καμιά πέτρα, για να σωριασθεί το οικοδόμημα της Πίστεως. Όλοι όμως ευθυνόμαστε για το γκρέμισμα αυτό· όχι μόνον αυτοί που αφαιρούν τις πέτρες και το γκρεμίζουν, αλλά και όσοι βλέπουμε να γκρεμίζεται και δεν προσπαθούμε να το υποστυλώσουμε»⁹³ και τονίζει ότι «το να αντιδράσεις, για να υπερασπισθείς σοβαρά πνευματικά θέματα που αφορούν την Πίστη μας, την Ορθοδοξία, αυτό είναι καθήκον σου».⁹⁴ Ενώπιον των ευθυνών μας, μάς θέτει και ο π. Αυγουστίνος: «Εγώ το κήρυγμα δεν το κάνω για να σας ευχαριστήσω, αλλά γιατί θέλω να γίνετε αγωνισταί της Ορθοδοξίας. Αν δεν γίνετε αγωνισταί είστε άχρηστοι!»⁹⁵ «Μπορεί να μείνουμε λίγο», αναφωνεί, «...αλλά μη φοβηθείτε! Ο αγώνας δεν μετριέται με τα κορμιά, ο αγώνας δεν μετριέται με τα νούμερα· ο αγώνας νικάται με τα στήθη των ηρώων, ο αγώνας δίδεται με την Πίστη».⁹⁶ «Ει ο Θεός μεθ' ημών, ουδείς καθ' ημών», έλεγε συχνά. Και κλείνω με το αγωνιστικό του κάλεσμα: «Όσοι πιστοί, όσοι Έλληνες, όσοι γνήσιοι [χριστιανοί] σταθώμεν! Ημεείς είμεθα οι Θερμοπύλες! Δεν θα περάσει ο Παπισμός, [δεν θα περάσει ο Οικουμενισμός, δεν θα περάσει το σφράγισμα του Αντιχρίστου] δεν θα περάσουν οι αιρέσεις· η Ελλάς η αιωνία θα ζήσει!»⁹⁷

Πτολεμαΐδα, 17 Ιουλίου 2016

Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, τους οποίους προσβάλλουν βάνουσα οι Οικουμενιστές.

Βασίλης Π. Κερμενιώτης,
(ανεξάρτητος) συνδικαλιστής της ΕΛΜΕ Εορδαίας,
Υποδιευθυντής του 3^{ου} ΕΠΑΛ Πτολεμαΐδας.
(kermeniotis.b@yahoo.gr)

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. <http://neafiorina.blogspot.gr/2016/04/o.16.html>
 2. Ιγνατίου Αντιοχείας, Σμυρναίος, PG 5,713C-716A.
 3. Μπορείτε να δείτε, κάποιες απ' αυτές, στο ιστολόγιο <http://anti-ecumenist.blogspot.gr>
 4. www.youtube.com/watch?v=Y30aa_b6n_k
 5. Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, Λόγοι, τ. Β' - Πνευματική αφύπνιση, Ι. Ησυχαστήριο «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσ/νίκης 1999, σ. 176.
 6. Ίουστίνου Πόποβιτς, Όρθόδοξος Έκκλησία και Οικουμενισμός, Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 224.
- www.theodromia.gr/0A96DE2C.print.el.aspx

7. <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.6232.html> και <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.8853.html>
8. <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.9757.html>
9. <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.5181.html> και <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.1205.html>
10. <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.2145.html>
11. «Χριστιανική Σπίθα», φ. 632/Σεπτέμβριος 2005, σελ. 4
12. Οι λέξεις μέσα σε αγκύλες είναι προσθήκη του γράφοντος.
13. Επίλογος ομιλίας σε ναό των Αθηνών περί την εορτή των αγ. Αποστόλων, πιθανόν το έτος 1966
www.youtube.com/watch?v=EmPogY8beqQ
14. <http://anti-ecumenist.blogspot.gr/2012/09/blog-post.8123.html>
15. Ι. Χρυσοστόμου, Εἰς Α' Κορ. Ομιλία Α' PG 61, 13
16. Ι. Χρυσοστόμου, Εἰς Ματθαῖον, ΛΕ', Ε.Π.Ε 10,492
17. Ι. Χρυσοστόμου, Υπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην, ομιλία νζ', κεφ. β', P.G. 59,314
18. Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, Λόγος 6, 11, Εἰρηνικός 1
19. Οσίου Ισιδώρου του Πηλουσιώτου, P.G. 78, 960B
20. Μεγάλου Αθανασίου, ο προς τους Αντιοχείς τόμος, κεφ. η', P.G. 26, 805C
21. Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, P.G.47-725
22. Π.χ. το λόγο του Χριστού περί ομολογίας (Ματθ. 10:32-33), επικαλέστηκε ο Άγιος Μάξιμος απέναντι στους επισκόπους που του ζητούσαν να κάνει υπακοή: Μαξίμου του Ομολογητού, Περί πραχθέντων..., κεφ. κε'-κη', P.G. 90, 161D-165C.
23. Από μαρτυρία του μακ. Θεολόγου Νικολάου Σωτηρόπουλου.
24. π. Θεοδώρου Ζήση, Ο Όσιος Φιλόθεος Ζερβάκος ως αγωνιστής της Ορθοδοξίας, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, 2014, σελ. 222
25. Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου, Επιστολή προς Παντολέοντι Λογοθέτη, PG 99, 1321A.B, PG 99,1321A-C. (μεταγλώττιση)
26. Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου, επιστολή (2) Μονάζουσι, PG 99, 1120B (μεταγλώττιση)
27. Αυγουστίνου Καντιώτου, Εκκλησιαστικός στρουθοκαμηλισμός, εκδ. Σταυρός, Αθήναι 1973, σελ. 8-9
28. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ομιλία εἰς τὴν προς Εβραίους 34, 1, PG 63, 231.232
29. π. Θεοδώρου Ζήση, καθ. Πανεπιστημίου Θεσ/κης, Κακή υπακοή και Αγία ανυπακοή, εκδ. το Παλίμψηστον, 2006
30. (§17), εν Ιω. Καρμίρη, Τα Δογματικά και Συμβολικά Μνημεία της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, τόμ. Β', εν Αθήναις 1953, σελ. 920.
31. Προδοσία της Ορθοδόξου Πίστεως, εκδ. Καπλάνογλου, Φλώρινα 2007, σελ. 38
32. www.youtube.com/watch?v=J60kqy2UQSc&feature=player_embedded
33. Από ομιλία του π. Αυγουστίνου, το 1959, απομαγνητοφωνημένη στο βιβλίο: «Ρίχνω τον κουβά μου βαθιά», εκδ. Α. Καπλάνογλου, 2004, σελ. 24-25
34. Πεντάβιβλος Αντίρρησης κατά των Νεστορίου δυσφημιών 1, 5, PG 76, 41ε. (μεταγλώττιση).
35. Οσίου Μελετίου του Γαλησιώτου, Αλφαβηταλφάβητος, βαθμὶς ψβ', σελ. 322.
36. P.G. 147, 773A.
37. Γερμανού, , Κωνσταντινουπόλεως, επιστολή σταλείσα εν τη νήσω Κύπρω..., σελ. 19.
38. Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Babylla contra Julianum et gentiles (2062:373)
39. Μεγάλου βασιλείου, επιστολή σββ', κεφ. β', P.G. 32, 976A.
40. Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου, επιστολή β', βιβλίο β', P.G. 99, 1120B-1121A.
41. Ιωσήφ Βρυέννιου, Τα ευρεθέντα, Μελέτη περί της των Κυπρίων προς τὴν ὀρθόδοξον Εκκλησίαν μελετηθείσης ενώσεως, τόμος β', σελ. 18.
42. Μεγάλου Αθανασίου, Προς Αντιοχείς, Εγκύκλιος επιστολή 6,25.
43. Εκκλησιαστικός στρουθοκαμηλισμός, όπως προηγουμένως (ό.π.), σελ. 194
44. www.youtube.com/watch?v=mOn0ARLbMho
45. www.youtube.com/watch?v=lyO.CB0u-Xs
46. <http://neafiorina.blogspot.gr/2016/04/video.16.html>
47. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Λόγος περί ψευδοπροφητών, και ψευδοδιδασκάλων, και αθέων αιρετικών...
48. Το κείμενο της Ρωσικής Εκκλησίας, στα αγγλικά: <https://mospat.ru/en/2013/12/26/news96344>
49. Από την επιστολή του Μητροπολίτη Πειραιώς Σεραφεῖμ προς τον Πατριάρχη Μόσχας Κύριλλο για το πρωτείο, 9/1/2014, στην ιστοσελίδα: <http://thriskeftika.blogspot.gr/2014/01/blog-post.8554.html>
50. Υπόμνημα πέντε Μητροπολιτών κατά των αποφάσεων του Π.Σ.Ε. στο Πουσάν της Ν. Κορέας www.impantokratoros.gr/D416764F.el.aspx
51. Βλ. το σχετικό βίντεο, όπου καλύπτεται, ειδησεογραφικά, το χρονικό της επίσκεψης: www.youtube.com/watch?v=6mgM2N8lhU
52. www.youtube.com/watch?v=ovG_aMYF8Yg
53. www.youtube.com/watch?v=RFEIhGUW3WI Επίσης, μπορείτε να δείτε τον Ουνίτη «επίσκοπο» να μνημονεύει το όνομα του Πάπα Φραγκίσκου: www.youtube.com/watch?v=bVghw-sjp5Y
54. www.youtube.com/watch?v=zp15aaXPCWM
55. Απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα ομιλίας που έγινε στην Αθήνα την Κυριακή 28-6-1959 www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=6363
56. Μαρτυρίες προσκυνητών, Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης, τόμ. Α', εκδ. Γ', σελ. 508 του κ. Νικολάου Α. Ζουρντζόγλου) www.impantokratoros.gr/GeronPaisios-Athinagoras.el.aspx
57. «Προδοσία της Ορθοδόξου Πίστεως», ό.π., σελ. 32, 33 και 55.
58. Από συνέντευξή του στην εφημερίδα *la stampa* www.orthodoxia-ellhismos.gr/2016/06/blog-post.91.html
59. Επιστολή Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσοστόμου προς τον καθηγητή Τσελεγγίδη <http://anavaseis.blogspot.gr/2010/08/blog-post.5861.html>
60. <http://aktines.blogspot.gr/2016/04/laudato-si.html>
61. Κατάθεση Μηνυτηρίου Αναφοράς προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος κατά του Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου <http://klassikoperiptosi.blogspot.com/2010/02/blog-post.5401.html>
62. Αυγουστίνου Καντιώτου, Απαντήσεις επί εκκλησιαστικών θεμάτων, Ασπίς της Ορθοδοξίας, Αθήναι 1973, σελ. 15.
63. Αυγουστίνου Καντιώτου, «Ελευθέρα και ζώσα Εκκλησία», εκδ. «Σταυρός», εκδ. Β', Αθήνα 1988, σελ. 10-11.
64. Βλέπε την παραπομπή 13
65. www.youtube.com/watch?v=SIUgQGDqUfE
66. Αυγουστίνου Καντιώτου, Συνοδικά Α', εκδ. Σταυρός, Αθήναι 1989, σελ. 9
67. Εκκλησιαστικός στρουθοκαμηλισμός, ό.π., σελ. 185-186
68. «Προδοσία της Ορθοδόξου Πίστεως», ό.π., σελ. 33 και 35
69. Αυγουστίνου Καντιώτου, Συνοδικά Β', εκδ. Σταυρός, Αθήναι 1995, σελ. 10-11
70. Επιφανείου Θεοδωροπούλου, Τα δύο άκρα Οικουμενισμός και Ζηλωτισμός
71. Πρόκειται για τον 15ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας Συνόδου
72. Ι. Ρίζου, Ληστές της θείας διδασκαλίας, μέρος Β', Πτολεμαΐδα 2015, σελ. 53
73. P.G. 26, 1188BC
74. Μ. Βασιλείου, Κεφάλαια των Όρων κατ' επιτομήν, ερώτ. ριδ'
75. Thesaurus Linguae Graecae [TLG] IgnatiusScr. Eccl., Epistulae interpolatae etepistulae suppositiciae (recensio longior) [Sp.]Epistle 10, chapter 2, section 1, line1
76. Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου, προς Εφεσίους, κεφ. ζ', P.G. 5, 649B
77. Μαξίμου του Ομολογητού περί των πραχθέντων..., κεφ. θ'-ιβ', P.G. 90, 144B-145C
78. Οσίου Εφραίμ του Σύρου, Λόγος περί αρετής, κεφ. η', σελ. 146.
79. Αγίου Ειρηναίου, Έλεγχος και ανατροπή της ψευδωνύμου γνώσεως, βιβλίων γ', P.G. 7, 854A.
80. Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου, Τραλλιανούς, κεφ. ια', P.G. 5, 684A
81. Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, Ειρηνικός α', κεφ. κβ', P.G. 35, 752A.
82. Βλέπε την παραπομπή 78
83. Απομαγνητοφωνημένη ομιλία, του Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου στον ιερό ναό του Αγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης στις 25-12-1986 www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=17375
84. Ιερομ. Χριστόδουλου, αγιορείτου, Σκεύος Εκλογής, Άγιον Όρος 1996
85. Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, Λόγοι Β', Πνευματική Αφύπνιση, Ι. Ησυχαστ. Ευαγγελιστής Ιωάννης ο θεολόγος, Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999, σελ. 176-177
86. ό.π. σελ. 45
87. Ανοικτή επιστολή Αγιορειτών Πατέρων πρὸς τὴν Ἱερά Κοινότητα Αγίου Όρους γιά Διακοπή μνημοσύνου του Πατριάρχη Βαρθολομαίου <http://aktines.blogspot.gr/2016/07/blog-post.62.html>
88. Σύναις Ορθοδόξων Κληρικών και Μοναχών: Η «Σύνοδος» του Κολυμπαρίου Κρήτης και η σύμπλευσή της με τον Οικουμενισμό <http://aktines.blogspot.gr/2016/06/blog-post.804.html>
89. <https://panorthodoxemes.blogspot.gr/2016/06/blog-post.551.html>
90. Βλέπε το ιδιόχειρο φυλλάδιο "Σημεία των Καιρών" του Γέροντα: www.pigizois.net/afieromata/paisios/simeia.kairon.ger.paisiou.agioritou.pdf
91. Γέροντος Παΐσιου... Πνευματική Αφύπνιση σελ. 37
92. ό.π. σελ. 40
93. ό.π. σελ. 20
94. ό.π. σελ. 52
95. «Προδοσία της Ορθοδόξου Πίστεως», ό.π., σελ.41
96. Ό.π. σελ. 57
97. www.youtube.com/watch?v=JEAz.w0lqfc